

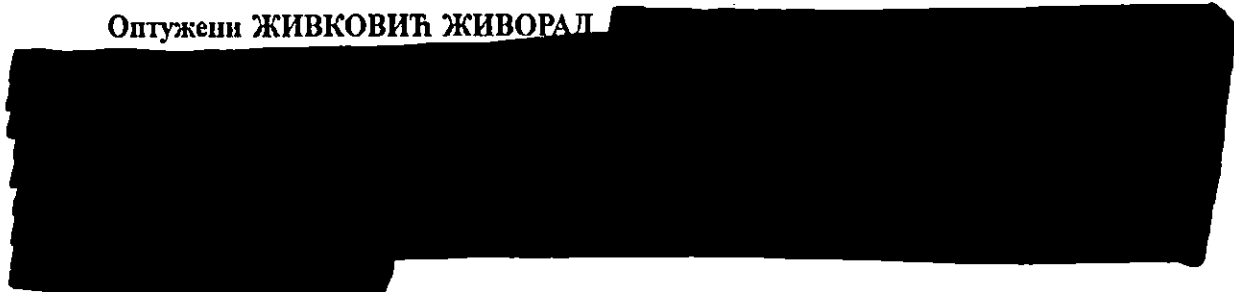
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број:12К.бр.361/16
Дана 31.05.2018.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Виолете Јовановић, председника већа, судије Драгице Љумовић члана већа и судија поротника Снежане Милић, Љубинке Недељков и Весне Медих, чланова већа са записничарем Биљаном Живковић у кривичном поступку против окривљеног Живковић Живорада, због кривичног дела тешко убиства у покушају из чл. 114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 КЗ-а, по оптужници ВЈТ-а у Београду Кт.бр. 237/16 од 30.06.2016.године, прецизираној на главном претресу одржаном дана 31.05.2018.године, након одржаног усменог, јавног и главног претреса, започетог дана 26.04.2018.године, а настављеног и завршеног дана 31.05.2018.године, у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Ивана Јевтића, пуномоћника оштећених Милана Бирмана и окривљеног Живковић Живорада са браниоцем адв.Смиљковић Иваном, дана 31.05.2018.године једногласно је донео, а дана 13.06.2018.године јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени ЖИВКОВИЋ ЖИВОРАД

КРИВ ЈЕ

Што је

Дана 18.05.2016.године, око 15,00 часова, у Сопоту, ул. [REDACTED] број [REDACTED] у дворишту породичне куће породице [REDACTED] у урачунљивом стању, свестан свог дела и његове противправности, чије извршење је хтео, покушао да са умишљајем лиши живота више лица, а не ради се о убиству на мах, убиству детета при порођају или лишењу живота из самилости, па је лишио живота [REDACTED] а и покушао да лиши живота [REDACTED] на тај начин што је дошао у двориште својих комшија [REDACTED] и [REDACTED] у тренутку када су се са њима у друштву налазили сведоци – геометар [REDACTED] и помоћник геометра [REDACTED] затим након краћег разговора око међе који није указивао на сукоб,окр. Живковић Живорад је устао од стола за којим је седео са

оштећенима и сведоцима и иза леђа извукао пиштољ марке "████████", калибра ██████████ фабричког броја ██████████, за који поседује оружани лист, извадио га из футроле, репетирао и пуцао у правцу ██████████ који се налазио у полу стојећем положају, кога је из релативне близине погодио у пределу десне половине чеоног предела, наневши му тако прострелину рану главе и мозга у десној половини чеоног предела, са каналом кроз ткиво поглавине, чеону кост, десни чеони режањ мозга, базалне ганглије, леви потиљачни режањ мозга и спој потиљачне и леве темне кости која се завршава излазном раном у левом теменом потиљачном пределу, на који начин га је усмртио, а затим је испалио четири пројектила у правцу ошт. ██████████, која се предходно сакрила иза троседа – љуљашке на којој је претходно седела, са својим супругом ██████████, којом приликом је окривљени успео да је погоди у десно раме и нанесе јој лаку телесну повреду у виду прострелине коже и поткожног ткива задње стране десног рамена са улазним отвором у нивоу зглоба кључне кости и акромиона лопатичне кости и каналом кроз кожу и поткожно ткиво задње стране десног рамена до изнад средишњег дела десне лопатичне кости где је излазни отвор, при чему је ошт. ██████████ била својим предњом страном тела окренута ка устима цеви повредног оружја и налазила се у чучећем положају, после чега је ██████████ потрчала према својој кући у ком тренутку је окривљени поново пуцао у њеном правцу али није успео да је погоди,

-чиме је извршио кривично дело Тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ.

Па суд окривљеног **ЖИВКОВИЋ ЖИВОРАДА**, применом напред наведених законских прописа и одредби чланова 1, 4, 42, 45 и 54 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 15 (ПЕТНАЕСТ) ГОДИНА.

На основу члана 63 КЗ, окривљеном Живковић Живораду се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору почев од 18.05.2016. године, када је лишен слободе, па надаље.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени Живковић Живорад се ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и исти падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду Кт.бр. 237/16 од 30.06.2016.године, прецизираном на главном претресу одржаном дана 31.05.2018.године, окривљеном Живковић Живораду је стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиства у покушају из чл. 114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 КЗ-а.

Заменик ВЈТ-а у Београду Иван Јевтић је у завршној речи навео да остаје при измењеном оптужном акту, сматра да је током доказног поступка утврђена кривица окривљеног, имајући у виду да је његова намера била да лиши живота више лица, овде

и [REDACTED] а то се види из чињенице да је исти дошао наоружан код њих у двориште, те да не стоје наводи да се он осећао угроженим од наводно неких пет радника који су ту били присутни, имајући у виду исказе сведока у моменту када је исти био у дворишту, радници нису били ту, те да није разговор повод лишења живота оштећеног [REDACTED] и [REDACTED] јер се разговор водио пристојно, без тензија, како су сведоци навели, а како је окривљени хтео да прикаже кроз своје наводе, који не стоје. Не стоје наводи одбране окривљеног да је [REDACTED] прво скочио на њега, а да је он у одбрани пуцао, [REDACTED] је претходно седео и управо када је видео пиштољ код окривљеног, он је из разлога нужне одбране скочио и тада је био у полу стојећем положају, и погођен је директним поготком. Окривљени је то видео, међутим, и после тога је наставио да пуца у [REDACTED] која се сакрила иза љуљашке, што му је отежало да је погоди и усмрти, тако да је иста задобила лаку телесну повреду, а исти је и након тога наставио да пуца у њу, докле год је могао, али није успео због препрека у погледу љуљашке и њеног бекства у правцу куће, а што говори балистичко вештачење, у односу на испалене метака. Дакле, сам разговор није био повод да пуца, већ је он унапред одлучио да лиши живота оштећеног [REDACTED] и [REDACTED] с тим што је у односу на [REDACTED] успео, а у односу на [REDACTED] није. Такође напомиње да је чињенично стање доказано исказима сведока оштећених и сведока геометра, који имају непосредних сазнања а што је поткрепљено и налазима и мишљењима комисије судских вештака др Александрића и Милана Куњадића. Такође, истиче да је окривљени раније ошт. [REDACTED] упућивао претње, "видећеш како ће да ти буде и како ћеш да прођеш", што све иде у прилог тврдње тужилаштва у погледу његове намере да лиши живота више лица, које је остало у покушају. Предлаже суду да га огласи кривим и казни по закону, да га осуди на казну затвора у трајању од 30 година, да му изрекне меру одузимања оружја и муниције којим је извршио дело.

Пуномоћник оштећених адв.Милан Бирман је у завршној речи изјавио да је сагласан са речима заменика ВЈТ-а. Истакао је да је окривљени показао нарочиту дрскост и безобзирност када је наоружан дошао у двориште својих комшија [REDACTED] и [REDACTED], где пуца у [REDACTED] а након тога четири пута пуца у жену, овде оштећену, која покушава да се спаси, тако што се крије иза љуљашке а потом бежи у кућу, и само Божијом вољом је иста лако телесно повређена а не и усмрћена, што поред безобзирности и дрскости говори о упорности окривљеног да изврши ово кривично дело. Такође окривљени је само декларативно на претресу изјавио да се каје. Међутим, све време кроз своју одбрану он је покушавао да образложи своје понашање и разлоге да на то имао право. Оштећени имају право да живе у миру, а не у страху. Из којих разлога предлаже да суд истог огласи кривим и казни по закону.

Проверавајући наводе оптужнице, као и наводе одбрана окривљеног, суд је у току доказног поступка саслушао окривљеног Живковић Живорада, испитао сведоке [REDACTED] [REDACTED], судског вештака проф.др Бранимира Александрића и судског вештака Милана Куњадића, те на сагласан предлог странака и браниоца извршио увид у записник о увиђају, увид у извештај о форензичком прегледу лица места од 18.05.2016.године, увид у исказ окр.Живковић Живорада дат на записнику пред ВЈТ-ом од 19.05.2016.године, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред ВЈТ-ом од 15.05.2016.године и са главних претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] од 25.05.2016.године дат на записнику пред ВЈТ-ом и са главног претреса, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред ВЈТ-ом од 25.05.2016.године и са главног претреса, увид у налаз и мишљење комисије судских вештака др Бојане Кецамаи и Гордане Ковач Гавриловић од 31.05.2016.године, увид у допунски налаз и мишљење комисије судских вештака од 23.11.2017.године, увид у исказ судског вештака др Бојане Кецман са главног

претреса и судског вештака психолога Гордане Ковач Гавриловић, увид у записник о вештачењу НКТИЦ-а од 26.05.2016.године, увид у налаз и мишљење судског вештака др Ивице Милосављевића од 13.06.2016.године, увид у отпусну листу ВМА за [REDACTED] од 18.05.2016.године, увид у обдукциони записник Института за судску медицину од 14.06.2016.године, увид у фотодокументацију, увид у медицинску документацију за Живковић Живорада, увид у фотодокументацију УКП од 18.05.2016.године, увид у исказ сведока [REDACTED] дат на записнику са главног претреса од 27.10.2017.године, 19.01.2018.године, увид у скицу лица места, увид у балистичко вештачење налаз НКТИЦ-а од 04.07.2015.године, увид у налаз и мишљење комисије судских вештака проф.др Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 28.03.2018.године, увид у записник о вештачењу НКТИЦ-а од 19.03.2018.године, увид у извештај из КЕ, увид у прегледани видео снимак и фотодокументацију.

Увидом у записник о саслушању осумњиченог од 19.05.2016.године, суд је утврдио да је окривљени Живковић Живорад искористио своје законско право да се брани ћутањем.

Изnoseћи одбрану на главном претресу окривљени Живковић Живорад је навео да проблеми између њега и породице [REDACTED], прецизније [REDACTED], трају већ 20 година, а можда и нешто више. Они су међашпи. Његов отац је купио плац, а по његовој смрти он и брат су га поделили на идеалне половине, 1976.године, све је урађено по тадашњим законима, платили су порез, како су одредили порески одргани управе, исплатили све таксе у суду, продавац се потписао и они као купци, те од тада почињу проблеми између породице Живковић и [REDACTED], односно између њега и [REDACTED]. Они су имали жељу да парче од 5 ари буде њихово, и све време су радили на томе, било је ту разних провокација и размерица, и за све ове године, они нису успели да се споразумеју око тога. Он се све надао да ће то превазићи и да ће они схватити шта је њихово, а шта је његово. Међутим, они су два до три пута доводили своје геометре и обично је то изгледало тако што би сада покојни [REDACTED] ишао напред, а геометар за њим, он би показао где је међа и ставио кочић, а тако је било и кобног дана 18.05.2016.године. [REDACTED] је ишао испред, а геометри за њим, била су два гометра, [REDACTED] је ставио кочић поред стазе којом он мора да иде да би дошао до куће и који кочић је морао да обиђе колима, јер није могао да прође. Иначе, његова кућа је на узвишењу, а [REDACTED] у низини, у односу на његову, и размак је око 40 метара. Критичног дана [REDACTED] му је рекао "Сиђи доле да потпишеш, хоћу да преведем", па је он сишао доле код њих и у дворишту је затекао [REDACTED], његову супругу [REDACTED] и два гометра, мало даље су били [REDACTED] радници, било је неких пет до шест радника, ти радници су лојални [REDACTED] и он је понео са собом пиштољ. Разговор је неких два до три можда и пет минута текао мирно, а онда је почело да се заоштрава, тако што је он [REDACTED] питао „Добро [REDACTED] како ћеш да објасниш деци да си поклонио ово парче земље које си отео од Живковића", а он му је на то рекао "Боли ме курац за твоју децу", па је он тада извадио пиштољ и устао и на [REDACTED] скочио и урадио оно што се једино у том тренутку могло урадити. Када је пуцао, иначе пуцао је за редом неколико пута, када се окренуо и видео [REDACTED] како лежи, истог момента се покајао, јер је видео шта је урадио, након тога је напустио двориште, тако што се кретао неких 10 до 15 метара, али је морао да седне због здравствених проблема, ту има стаза на који ја улазим на плац, ту је сео на земљу и ту је био пар минута и онда се удаљио својој кући.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, у чему се су се састојале аспирације породице [REDACTED] и како су они то угрожавали његов плац, окривљени је навео да је то почело са изградњом још једног одељења на њиховој кући, где су сместили једну металну оболелу особу, он не зна да ли је то рођака, али у сваком случају та просторија је заузела три до пет квадратних метара његовог плаца, њему није било право због тога, али

није хтео да се расправља, због тога што је видео намену тог проширења и те болесне особе. Они су вероватно видели у томе неку његову слабост и онда су почели да се шире тако што су отворили једна врата, где су доградили котланицу, па када је пао снег, а пошто нису на време обезбедили угаљ, њима је допремљен возилом угаљ, возило је ишло преко његовог плаца, они су истоварили угаљ, који је стајао на његовом плацу, наредних зима су исто радили, иако их је он опомињао да то не раде. Ранијих година, а посебно ове последње, пок. [REDACTED] би паркирао кола на његовом плацу, а онда широм отварао врата, ту су седели и пили кафу, и тако га намерно провоцирали, показујући му да могу да буду на његовом плацу, он их је опомињао и то није уродило плодом, сви су се тако понашали, нико није од њих критиковао другог.

Одговарајући на даља питање, да ли је покушавао да ове проблеме и своја права реши судским путем, окривљени је навео да је покушавао, тако што је у суду то описао као сметање поседа, он се распитивао тамо, не зна са ким је разговарао, био је посаветован да ангажује адвоката и покрене поступак, обратио се адвокату који је сада покојни, презивао се Прокић, не зна како му је било име, био је старији адвокат из Младеновца и за њега је чуо да је доста парница водио, али га је он одбио, под извором да има пуно посла у Нишу. Овај адвокат га је одбио када му је он у причи рекао да су у питању [REDACTED], а они су рођаци са министром [REDACTED] обраћао се и двојици адвоката из Сопота, где је на почетку имао утисак да хоће да прихвате случај, али како је он спомињао министра [REDACTED], тако су га одбијали. Обратио се и једној адвокатици [REDACTED] мисли да је [REDACTED] и њој је такође рекао да је сада покојни [REDACTED] ујак министра [REDACTED] она му је рекла да размене телефоне да ће доћи у Сопот, да погледа, и да ће се чути, међутим, од тог позива није било ништа, она није дошла у Сопот и није се јављала, мислио је да ће се то некако решити и ево како се решило.

Одговарајући на даље питање браниоца адвоката, зашто је тог дана када је видео гометре узео пиштољ и сишао доле, окривљени је навео да је видео та два геометра и тих пет радника и да је знао да су они на њиховој страни и да су против њега и да је нормално да се уплашио када је то видео. На питање адвоката, окривљени је изјавио да му је сада жао и каје се, али шта је ту је.

Одговарајући на питање заменика јавног тужиоца, да мало детаљније објасни дешавање пре него што је пуцао, окривљени је навео да је по позиву [REDACTED] као што је већ рекао, сишао у њихово двориште и да их је ту затекао да седе испред дворишта, око једног стола. Било је једно слободно место, он је сео, преко пута њега је била баштенска љуљашка, где су седели сада пок. [REDACTED] и [REDACTED] делио их је сто, са његове десне стране седела су два геометра, мисли да је један од њих [REDACTED] Као што је рекао, на почетку је разговор ишао нормално, прецизније он је причао, покушавао је да објасни, а обраћао се [REDACTED] да је то његово, да је то све регуларно и да је то заведено у катастару и земљишним књигама и да не зна по ком основу они траже тај део, јер он им није нудио део, нити на продају, нити на поклон, нити путем трампе, на то све је [REDACTED] ћутао, да би га он даље питао "Како ћеш да објасниш својој деци да си од моје деце отео парче земље", а иначе то је око 5 ари, на шта је [REDACTED] рекао оно што је рекао, он је реаговао како је реаговао, јер су њему деца светиња. У том моменту, када му је поставио питање везано, како ће да објасни деци и даље како је рекао, и даље је седео, а у моменту када је [REDACTED] одговорио, тада је устао, тада је устао и [REDACTED], између њих је била раздаљина око четири метра, у десној руци му је био пиштољ, који му је пре тога био са десне стране за појасом, са једном футролом, неком малом инпровизованом, па је десном руком извадио пиштољ и усмерио руку према њима, тако што је испружио руку у висини рамена и тада је пуцао на њих, када каже њих, мисли, односно не мисли на њих, али је пуцао у њиховом правцу. Када каже у њиховом правцу, мисли на [REDACTED], [REDACTED] је била иза [REDACTED] иза његових леђа и гвирила гледајући у њега, он је испалио три до четири хитаца, не зна баш тачно, то су били

тренуци, када није био под контролом, када је то тако испуцао, а рука му је све време била у истом положају, није се кретао, ту где је устао, одатле је и пуцао, напомињући да је седео на месту како је већ описао. Када је испуцао метке, видео је ту [REDACTED] да лежи поред њега, јер је [REDACTED] пре тога направио скок према њему, [REDACTED] није видео, а геометри су се разбежали када је устао, нико други није прилазио. Након тога се он окренуо, направио неких 10 до 15 корака, сео како је већ објаснио, јер је осећао помућеност у глави, гушење, лупало му је срце и након тога је отишао кући, када је дошао кући његови укућани су били ту, унучићи су били ту, ако и његова супруга, он им ништа није рекао, оставио је пиштољ на столу који је стајао испред куће, он је ту стајао и убрзо након тога се појавила полиција који га је везала и одвела.

Одговарајући на даља питања, у моменту када је испалио хитац која је удаљеност била између њега и [REDACTED], по његовој слободној процени, окривљени је навео да мисли да није била више од метар и по, до два. Када је устао, устао је и [REDACTED] који је у свом устајању скочио према њему, не може да каже да су то неки покрети, неког кретања, али је тако било, а он је иначе пре тога пуцао на њега, пре него што је [REDACTED] скочио, а у моменту када је пуцао стајали су обојица један наспрам другог. Није приметио да је Љубомир у том тренутку имао било шта у рукама, из тог седећег положаја је он скочио према њему.

Пошто је истом предочено да је рекао да је [REDACTED] скочио после његовог пуцња а да сада другачије изјављује, окривљени је навео да је [REDACTED] истовремено када је устао скочио према њему, а на даље позивање од стране суда да објасни разлику, окривљени је навео да не може да објасни ситуацију тачно, због ситуације у којој се нашао, то су тренуци када он није баш био свега свестан да прати своје и његове покрете.

На питање заменика јавног тужиоца, да ли је приликом пуцња померао руку и да ли је нишанио у [REDACTED] или [REDACTED], окривљени је изјавио да није нишанио, стајао је и пуцао онако како је објаснио, није се кретао.

Одговарајући на питање пуномоћника адвоката, да ли је, када је [REDACTED] скочио да ли је и [REDACTED] скочила, и где је била тада, окривљени је навео да су они били стално једно уз друго, она је била у позицији фронтално иза [REDACTED], а на даље питање пуномоћника, шта је [REDACTED] радила пре него што је [REDACTED] скочио, навео је да није ништа радила, била је иза њега, држала се за његова рамена.

Одговарајући на даља питања, где је видео те раднике и колико су били удаљени у моменту дешавања, односно када креће да узима пиштољ на којој удаљености су они били, навео је да је те раднике видео када је силазио у двориште и они су од места дешавања били удаљени 20 метара, јер је тамо била радионица, у моменту када је пуцао он њих није видео, а на даље питање пуномоћника, зашто иде код [REDACTED] ако се уплашио, навео је да је отишао на позив, јер му је [REDACTED] рекао да дође да потише то, а на даље питање суда, да ли је хтео да потпише, навео је да није, а на даље питање суда, зашто је онда отишао ако неће да потпише, навео је да је отишао зато што је сматрао да ће се договорити, односно да они схвате да је плац само његов.

Објашњавајући даље односе са породицом [REDACTED] окривљени је навео да је, као што је рекао, први проблем био са том надограњом где је смештена та болесна жена, било је ту проблема где су стављали ограду, где су секли његове орахе и он је то све толеришао, а то је било пре пет - шест година, када се обратио инспекцији, и то је трајало неких пола године до годину дана, када се свима обратио закључно са адвокатима, после тога су [REDACTED] почели да заграђују тај део плаца који њему припада, они су делимично заградили а то стоји и сада тако, и тада када је [REDACTED] питао зашто то заграђујете када није то његово, он је рекао да је то његово и да хоће да преведе, ту је био и [REDACTED] син, он је тада отишао у инспекцију и [REDACTED] му је рекла да ће она да иде да види, успут га је питала да ли су то рођаци [REDACTED] она је изашла на лице места, али он никакав одговор поводом тога није добио, па је ишао у Општину да пита шта је било са тим, они су му рекли да је ограда метар

и не зна колико и то је димензија када они не интервенишу. Након тога је имао још један разговор са [REDACTED] и они му објаснили да ће они ту ставити капију због брда, а њему је на брду кућа, односно због њих, да он не би кола оставио у том делу плаца, да би њему [REDACTED], [REDACTED] син рекао да ће он њему да дозволи да се паркира где се раније паркирао, а он је то прећутао, иако му је овај рекао да ће му дозволити да уђе у властити плац. Иначе, када су купили плац он је извео геометра, а после тога није, јер је то његов плац. Тај плац је његов отац откупљивао годинама, а после његове смрти су га он и брат исплатили у потпуности и закључили уговор са купцем, како је већ објаснио.

Окривљени је навео да су имали и раније тих размерица, али је породица [REDACTED] радила перфидно. [REDACTED] би причала по селу како је он њима продао тај плац и да је узео паре, а онда би га људи зауставили и питали зашто је продао, а он је морао да објашњава да то није продао. Такође, било је провокативних ситуација, да [REDACTED] у кафани стане испред њега и гледа га провокативно, а дешавало се да у летњим месецима, када се мимоилазе колима и када су им прозори отворени, [REDACTED] њега пљуне кроз прозор, на шта он није реаговао, већ је ишао својим путем, раније га није псовао, нити његова породица. Ранији продавац им није причао да је имао проблема са [REDACTED] везано за тај део земље, који им је продао, са породицом [REDACTED] су били на здраво-здро, проблем је настао када су пренели на њих и укњижили. Он је члан ловачког друштва годинама и зна добро да рукује са оружјем.

Навео је да није имао оружје код себе када га је [REDACTED] позвао да сиђе доле, да потпише, али пошто пролази поред шупе, где иначе држи оружје, а који ту држи због безбедности деце, узео је тај пиштољ. Њега ти радници нису нападали, али је знао да им је Љубомир газда и мислио је да ће они бити на његовој страни ако дође до хошкања, нападања, рвања, није хтео да се рве, нити је он за те ствари.

Бранилац оптуженог адв.Смиљковић Иван је у завршној речи навео да оспорава чињенични опис и правну квалификацију дела. Сматра да тужилаштво није доказало измењеним оптужним актом, да се ради о кривичном делу тешко убиство у покушају, већ се може само радити о кривичном делу убиство на мах. Наиме, конфликт између окривљеног и породице [REDACTED] је настао око међе и траје преко 30 година. Окривљени континуирано за све те године је био у емотивној напетости, понижености, јер му се узима нешто његово. То је кулминирало критичног дана, када су оштећени позвали геометре и међу која припада овде окривљеном, почели да обележавају, и када је, сада покојни [REDACTED] поменуо децу, тада долази до поремећаја свести овде окривљеног, а што је у складу са налазом вештака неуропсихијатра, који описују стање окривљеног да је био у повишеној напетости, због чега су његове способности биле умањене да схвати значај дела, до битно али не и битно. Лаку телесну повреду коју је задобила [REDACTED] је настала под истим стањем свести окривљеног, дакле емоционалног набоја. Из свих напред наведених разлога предлаже да суд окривљеног огласи кривим за убиство на мах, да му одмери адекватну казну у складу са законом у којој би се постигле сврха специјалне и генералне превенције. Уколико суд остане на становишту да је окривљени извршио кривично дело како му се оптужним актом ставља на терет, предлаже суду да га што блаже казни, имајући у виду низ олакшавајућих околности које стоје на страни окривљеног а то је његов ранији живот. Окривљени никада није осуђиван, нити се против њега водио и води кривични поступак. Исти је стар преко 70 година. Његово здравствено стање је критично и тешко, наиме он је тежак срчани болесник са уграђена три бај паса, са престанком функције бубрега због чега два пута недељно иде на дијализу. Окривљени је након извршења кривичног дела изразио искрено кајање, што су све разлози да га суд што блаже казни.

Окривљени Живковић Живорад, је у завршној речи изјавио да је сагласан са речју браниоца адвоката, с тим што сматра да раздаљина коју балистичар помиње не стоји, да оштећени Љубомир није погођен од првог метка, имајући у виду барутне трагове на челу, а код Светлане на рукама, да је раздаљина била већа од 80 центиметара када не остају барутне честице.

Суд је из исказа сведока оштећене [REDACTED] датог на записнику из претходног поступка од 22.06.2016.године, утврдио да је сведок навела да је било око 15,00 часова тог дана, када су геометри били код њих, и завршили мерење, па су сели у башту, она је то видела кроз прозор, јер се налазила у кухињи, у кући. Видела је да је Живковић Живорад дошао, сео, она је питала за кафу, чула је геометра како прича да приватни геометри нису у обавези да обавесте комшије, на шта је окр. Живорад рекао „То ви тако мислите, а ја тако не мислим“. Када је изашла напоље, села је на љуљашку, поред супруга [REDACTED], тако да јој је супруг био са десне стране, а десно од њих је седео помоћни радник геометра, преко пута њих окр.Живорад, а са леве стране је седео геометар. Након што је окр.Живорад изговорио речи које је навела, она је видела да је одједанпут „севнуо“ пиштољ. Она мисли да је, чим је окр.Живорад пуцао, од првог метка пао њен супруг, она се сагла, с тим да је у првом тренутку остала да седи на љуљашци, а онда је побегла иза љуљашке и крила се иза ње, савијала се и молила Жики да престане, да види шта ради, а окр.Живорад је све време пуцао, она не може тачно да каже када је он опалио други метак и колико је пута пуцао, али је пуцао све време. Окр.Живорад је њу погодио у раме, она је у једном тренутку осетила да јој се врти у глави и решила је да бежи, па шта буде, тако да је потрчала, окр.Живорад је њу тада промашио, она је отрчала у кућу, а у свести јој је само било да позове снају да обавести сина да не долази кући, јер мисли да би окр.Живорад и њега убио. У кући је била њена снаја [REDACTED]. Даље је напоменула да је њој Живорад једном приликом, када су се срели, рекао „Видећеш ти како ћеш да прођеш и како ће да ти буде“. Она није знала да ли то да схвати као претњу или као клетву. Пре него што је пуцао, она је окр.Живорада питала за ове његове речи, а он је одговорио да он то њој није рекао. Иначе пре тога тада када јој је окр.Живорад то рекао, она је то испричала његовој супрузи и замолила је да је окр.Живорад не дира.

Одговарајући на питање заменика ВЈТ-а у Београду, како је текао разговор пре него што је окр.Живорад пуцао, колико је трајао и да ли је било неке тензије, сведок оштећена [REDACTED] је навела, да је видела када је окр.Живорад дошао и изашла је после минут – два, разговор је укупно трајао око пет минута, она је чула шта геометар објашњава Живораду, села је поред супруга који није ни проговорио. Живорад је изговорио „Ви мислите тако, ја тако не мислим“ и онда је пуцао. Значи није било никакве свађе пре пуцања. Није било ни разлога за свађу, нико то није ни очекивао.

Одговарајући на питање браниоца окривљеног Живковић Живорада, да ли је приликом разговора било речи о деци, навела је да јесте, наводећи да је њу окр.Живорад, пре него што је она ишта рекла, питао да ли она има децу, на шта му је она одговорила „Имам Жико, имаш и ти твоју“, а одговарајући на даље питање браниоца, да ли је раније било неких размирица око међе, навела је да није било, раније су излазили геометри које су Живковићи звали, њих је Живорад отерао, међу између плацева је обележио Живорадов брат, један део земље Живковића је остао код њих, а један део њихове земље код Живковића, а да би Живковићи могли да приђу свом плацу. Све то траје 32 године и никада није било неких размирица, Живковићи су паркирали код њих, јер је плац Живковића јако стрм, а при том они ту нису паркирали, све је годинама функционисало.

Суд је имао у виду да је сведок оштећена [REDACTED] испитана на главном претресу, одржаном дана 02.02.2017.године изјавила да остаје при ономе што је изјавила на

записнику пред тужиоцем, а оно сада што може да изјави је то, да су тог дана, када је њен супруг убијен, претходно негде око 15 часова дошла два геометра које су ангажовали везано за легализацију спрата на кући, па је требао да се уради ебалорат и они су премеравали шта је требало. Она је, иначе, у тим моментима била у кући и спремала ручак, а њен супруг је био са њима, односно он је са њима седео у дворишту и геометри су ту нешто писали. Када је изашла из куће тако их је затекла, хтела је да их пита да ли хоће кафу, и ту је остала да седи, ту је затекла Живорада, овде окривљеног, који је седео преко пута ње и [REDACTED] Сећа се да се окривљени обратио геометрима и питао их нешто у смислу, да ли су у обавези да позову комшију, они су му објаснили да су они ту приватно и да раде елаборат за легализацију спрата и тада су му рекли да уколико има примеби може њих да ангажује, па ће они доћи, да би у једном моменту њу окривљени питао да ли има децу, она му је рекла да има двоје, а да и он има двоје и питала га шта они имају са тим. Живорад је ово њу питао чим сам се појавила, а после је био разговор са геометром и тада када је геометар одговорио он је рекао "То ви тако мислите, ја не мислим тако, ја сам дошао да ово решим" и тада је видела да му је пиштољ у десној руци и да пуца у главу њеног супруга, а у том моменту су она и супруг, колико може да се сети, седели на баштенској љуљашци која је плаве боје, иза њих је зид, а та настрешница на љуљашци није била отворена. На ове речи окривљеног, она и супруг су хтели да устану и да оду, да се не расправљају са њим, не може да се сети прецизно, мисли да је њен супруг кренуо да устане, али није ни стигао да устане када је окривљени пуцао у њега, између њих је удаљеност метар до метар ипо, између њих је био сточић на коме је геометар писао, а с тим да је тај сточић био ближе геометру, а није био између њеног супруга [REDACTED] кога зову "[REDACTED]" и овде окривљеног'. Након што је супруг погођен, сви су почели да беже, геометри су побегли, она није имала где, сакрила се иза љуљашке и окривљени је пуцао у њеном правцу, не зна како је није погодио, зна да је љуљашка била сва изрешетана и она је у једном моменту покушала да оде према кући, била је у страху, јер је знала да је у кући снаха, па је почела да бежи према кући, окривљени је пуцао у њу и правим чудом је само погођена у десно раме, није пала, наставила је да бежи ка кући, мислим да даље није пуцао, зна да је протрчала и ушла у кућу. Иначе, њен син [REDACTED] је отишао до града пре него што је окривљени дошао, а после јој је причао да се мимоишао са окривљеним, тако што је њен син ишао ка Сопоту а окривљени се враћао кући. Њој је годину дана пре овог догађаја окривљени рекао "Видећеш како ћеш да прођеш и како ће да ти буде", она то тада није схватила као претњу, већ више као клетву, али се обратила његовој жени [REDACTED] питајући је шта то значи, а она јој је рекла нешто у стилу "Боже зар и куне". Они са окривљеним нису били у сукобу, нити су водили било какав поступак, њена породица је била у добрим односима са породицом овде окривљеног и самим окривљеним, њен супруг и Жика су радили и дружили се, а њен син је окривљеног обожавао, када окривљени уђе у њихово двориште и уђе у радионицу, где њен син ради металостругачке послове он оставља одмах што је започео и одмах креће да помогне комшији Жики, овде окривљеном. Било је мањих провокација, тако што би окривљени ако иду иза њега колима ишао споро, или ако им иде у сусрет он појача кретање возила. Иначе, предметног дана, када се обратила на самом почетку окривљеном и питала га шта ти то значи што си ми рекао везано за онај сусрет, како је напред наведено пре разговора са геометрима, окривљени је негирао да јој је то рекао. Даље је навела и да су негде од прилике пре годину дана радили ограду до главног пута, и сећа се да је комшија [REDACTED] требао да истера земљу, а окривљени је спречио, тако што је паркирао ауто на путу, зна да га је тај [REDACTED] који је био у добрим односима са окривљеним, замолио да помери ауто, међутим он није хтео, тражио је да дође млади домаћин. Окривљени је мало прек човек, ако је хтео да разговара могао је да дође до њих, а не да њен син иде код њега кући, тада је дошла и полиција, окривљени је склонио ауто, чим је полиција отишла, он је поново вратио ауто, па су одустали да поново зову полицију. Након што јој је предочен исказ са записника из предходног потупка иста је изјавила да остаје и при том исказу.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, имајући у виду предочену њену изјаву коју је дала пред тужиоцем, а коју је данас потврдила, да мало боље објасни које су размерице око међе које трају 32 година, навела је да је један део њихове парцеле је остао код окривљеног и његове породице, а један део парцеле породице окривљеног код њих, то су решили са братом овде окривљеног, који је сада покојни. Ово је урађено јер је Живковићима заиста стрм пут до куће, па су се тако договорили да уступе једни другима део ради пролаза. Њен покојни супруг је питао брата окривљеног да ли је то обележио, јер је требало да се снима из авиона, а у Дому културе су им рекли да промену међе ураде у року од 5 дана, а да после снимања то више неће моћи, па су се они тако договорили са братом окривљеног и то је пренето на њу, она има документацију да је то потписао брат окривљеног, и они су нормално ту функционисали, то су иначе потписали она, окривљени и његов покојни брат, она може да достави та документа, да би пре неких годину дана, не зна тачно, почео тај спор да су они њима узели, окривљени је то рекао њима и свима је то причао, говорећи да су украли. Када су радили елаборат, човек је дошао са скицом геодетске службе и радио по томе, како је учртано и данас стоје ти кочићи, које је брат окривљеног поставио.

Одговарајући на даља питање браниоца адвоката, када су били геометри, код њих, тог дана, да ли су побијали кочиће, сведок оштећена је потврдила образлажући да су они вероватно обележавали где је међа, како то већ иде. Она је то видела када им је пришла у дворишту и питала за кафу, видела је кочиће, јер су офарбани црвеном бојом, а одговарајући на додатно питање суда, ако је већ одлучено где су међе и ако је то обележено, како је већ рекла да је урадио [REDACTED] брат окривљеног, зашто је то морало поново да се ради, навела је да је морало зато што је та ограда доста стара и није било свуда кочића, они су то уствари први пут видели и хтели су да се увере, јер су их оптуживали да су украли и онда су рекли да измере и да се види шта је њихово.

Ти кочићи који су геометри поставили тог дана нису били исти, постоји ограда и стоје још стубови од [REDACTED] ограде. Код њих нису долазили геометри раније, њих су Живковићи раније звали, она зна да је синовица окривљеног дошла код ње у кућу и да су дошли њихови геометри и она је рекла да нема проблема, изашла да им скува кафу, међутим окривљени је рекао да њега не интересује и да хоће то на старо, а то је рекао управо геометрима које су Живковићи звали, а он је ту накнадно дошао. Они су ту 32 године и нису имали спор до последње две године, нити је то ико раније спомињао, они су понудили синовици окривљеног да прави гаражу на њиховом делу, јер она стварно има кола и никада то нису ништа спречавали, сви су се ту паркирали, а можда су они то сматрали да је њихово, али они никада реч нису рекли. Адаптацијана кући о којој окривљени говори нема везе са овим, то је на њиховом делу плаца. Одговарајући на питање браниоца адвоката, шта је претходило, или када је разговор око деце споменут, оштећена је објаснила да када је дошла, окривљени је седео и разговарао са геометром, питајући га, да ли су били у обавези да га позову, а онда су му они одговорили како је навела, а онда се прекинуо разговор, па је окривљени питао да ли ја има децу она је одговорила да има двоје и да он има двоје, и тада је искористила прилику, и питала га за догађај пре годину ипо дана, и он јој је рекао, ти си луда жена, села је поред супруга кога зове "деда" када је геометар наставио да објашњава, да њен супруг ради елаборат за кућу и да су они зато дошли, а ако он има примедби да он може да узме другог геометра а може и њих, нашта је окривљени рекао "ви тако мислите, ја тако не мислим" и онда се десило оно што је описала. Одговарајући на питање браниоца адвоката да ли је покојни [REDACTED] критичном приликом причао са окривљеним или било шта рекао, сведок оштећена је навела да није, њен супруг је престао да прича са окривљеним од момента када се десило догађај од пре годину и по дана, када окривљени није дао колима да изађу, а то је све догађај везано за радника [REDACTED] који је описала. Она, њен супруг и њен син, од тада не разговарају са њим, односно, за остале чланове њихове породице не зна да ли су причали. Одговарајући на питање браниоца колико је пуцњева били иста је изјавила "Зар ви

мислите да ја у таквој ситуацији могу да бројим, у ситуацији када видим супруга да пада, а ја гледам да му помогнем, мислим да је било око четири али нисам сигурна". Након што је истој предочено да на записнику код тужиоца није спомињала да је геометар рекао окривљеном на његово питање, шта раде везано за елаборат куће, иста је изјавила да је вероватно испустила, али остајем при исказу који је данас дала. Када је рекала да је гледала да супругу помогне мислила је да јој је жао што не може да му помогне. Они су били 50 година у браку. Објашњава да иза баштенске љуљашке је зид, реаговала је на пуцње тако што се сакрила иза исте, љуљашка иначе није фиксирана зас зид тако да је померила како би се сакрила иза ње. Никакви радници тада нису били ту, они имају једног радника, али он није био ту. Негира наводе окривљеног, њен супруг, сада покојни, није стигао ништа да каже окривљеном, њен супруг није звао окривљеног да дође, да он потпише, нити је ту било пет радника, био је само један дечко који је помагао геометрима, тако што геометар обележи а он носи коље и један који је био у радионици, с тим што напомиње да у моменту критичног дешавања, ни један од те двојице није био ту, отишли су кући, али је после чула од њих да су они чули пуцње, али у моменту дешавања нису били у дворишту. На њиховом земљишту су поред куће изграђена два помоћна објекта, и ни у чији плац они нису залазили, тако да негира наводе окривљеног и остаје при свом исказу.

Окривљени је негирао наводе сведока оштећене, питајући где су сведоци за предходне претње нашта је сведок оштећена изјавила да то није било у продавници, већ испред продавнице. Окривљени је нагласио да он не зна шта је његов брат са њима уговорио, али је њихов плац подељен, односно, он се води на њега и брата, он не зна шта је брат са њима уговарао, тај документ на који се сведок позива да је потписао, нема никаквог текста, то је снимак из авиона, то им је речено да потпишу, од стране неког [REDACTED], сви су стајали у редовима и то потписивали. Окривљени и даље истиче да су они били на његовом плацу. Након што су сведоку оштећеној предочени наводи окривљеног да је он са једног места испруженом руком не одмеравајући, испалио хице и да у никога није нишпанио, навела је да она то не може да опише, ако је на више места љуљашка оштећена, онда то говори о начину пуцања.

Суд је утврдио да је сведок оштећена [REDACTED] на главном претресу од 30.03.2017. године остала при својим наводима.

Након што су јој даље предочени наводи оптуженог са главног претреса иста је објаснила да су геометри постављали кочиће, а не њен супруг, окривљени је могао да прође колима, она није чула да је њен супруг позвао окривљеног да сиђе доле и да потпише, јер хоће да преведе како окривљени наводи. Окривљени није имао шта да потписује, њен супруг га није звао због никаквог потписивања, као што је већ рекла, када је окривљени седео у башти, геометри су му рекли ако има примедби може да ангажује друге или њих, али да они ту немају шта са њим и након чега је окривљени рекао "то ви тако мислите, ја то тако не мислим, ја сам дошао то да решим". Њено мишљење је да се окривљени припремао уназад годину дана, имајући у виду бројне провокације, али није очекивао да ће се они толико склањати а све како не би долазили у сукоб са њим, јер знају да је прек. Она тада када јој је рекао на улици, видећеш како ћеш да прођеш и како ће да ти буде, она тада није могла да верује да је то претња, више је сматрала да је то нека клетва. Нетачни су наводи, да су у моменту, када је окривљени сишао код њих у двориште били радници, пре тога је био један дечко који им је помагао и отишао, и још један радник који је помагао геометрима али је и он отишао пре доласка окривљеног можда десетак минута пре, чак и њена снаја није била ту, била је у кући. Нетачно је да је било пет до шест радника. Након што су јој даље предочени наводи окривљеног да се разговор у једном моменту заострио, јер је он питао њеног супруга [REDACTED] како ћеш да објасниш деци да си поклонио ово парче земље које си отео од Живковића и да му је он то

рекао боли ме курац за ту твоју децу" иста је категорично одбацила овакве наводе, истичући да је њу окривљени питао, била је у кухињи, била су отворена врата, а они су ту малтене испред врата, седе, питао је "██████████ да ли ти имаш децу" она је рекла имам двоје и ти имаш двоје, он после тога није ништа одговорио, она га је подсетила и питала шта ти значи оно видећеш како ћеш да прођеш, он је рекао "ти си луда жена нисам ти ја то рекао", ја сам одустала од даље расправе. Окривљени се није тако брзо удаљио, он је пуцао, сва настрешница је била изрешетана, шта је њу спасило не зна. Њен супруг је одмах пао из првог пута, а он је наставио да пуца на њу, она није имала где, па је морала да се сакрије иза љуљашке, тако да је он видео да је њен супруг пао, он је наставио да пуца у њу. Није тачно да се крила иза ██████████ не зна како да се крије иза њега, када је љуљашка ту, једино да јој седи у крилу, остаје при свом исказу, негира наводе окривљеног. Окривљени је померао руку, није тачно да је из једног положаја пуцао, онда би то било у једном месту а не цела изрешетана љуљашка. Након што су јој предочени наводи да је окривљени рекао да је покојни ██████████ направио скок према њему, сведок негира а потом објашњава можда да би се бранио, али није стигао, јер није очекивао, нико није очекивао, знају да је прек човек и склањали су се максимално, али да уђе у двориште и да убије човека, то нису веровали. Она и супруг су седели, нетачно је да су у моменту када је окривљени пуцао, он и њен супруг били једно наспрам другог, раздаљина је била метар ипо до два. Да је окривљени померао руку, то је изјавила из разлога што је љуљашка била сва изрешетана, а пре тога није била оштећена. Чула је зујање више метака, у тим моментима није могла детаљно да гледа, јер се крила иза љуљашке. У једном моменту је схватила да њен син треба да се врати, хтела је да спаси дете, и хтела је да се склони одатле, и да уђе у кућу, да зове полицију, да га полиција склони пре него што се њен син врати. Удаљеност између љуљашке и куће је два метра, она је кренула према кући, удаљавала се од љуљашке, направила је два, три, корака и тада је погођена у раме, она је била у полусагнутном положају, трчала је лево, десно, пошто је пуцао, да се некако спаси, мисли да је пуцао у правцу њене главе, јер када је трчала, њој глава није била право, него су јој била погнута, леђа у полусавијеном положају, глава јој је била сагнута у близини рамена, где је била погођена, он је циљао у главу, али је погодио у десно раме, када је погођена, она је осетила бол, није пала, од страха су јој се уста осушила, али је наставила да уђе у кућу, мисли да после тога више није пуцао. Одговарајући на питање суда, након изласка, са места где се крила, иза љуљашке, на начин како је описала, мисли да је био само један хитац, а пре тога четири-пет сигурно. Одговарајући даље да ли је то урачунат и хитац који је погодио супруга, иста је изјавила да не може да се сети била је узбуђена. Она када је ушла у кућу, одмах је рекла снаји да позове полицију, и да позове сина да не долази кући. Њена снаја је прво позвала сина ██████████, нису хтеле да кажу шта је са ██████████, већ да иде у полицију, било је пуцњаве, оне су у кући, све како би отишао у полицију, да не би сам долазио кући, јер он да је знао да је нешто са ██████████ он би дошао кући. Одговарајући на питање браниоца имали су и раније раднике, увек једног или два, али никада пет-шест. У моменту када излази из куће и прилазили супругу и свима њима који седе, удаљеност је од прилике метар ипо до два, она није била присутна када је ██████████ био са геометрима, односно ни ██████████ није ишао, већ су ту били два геометра и један радник, шта ће њен суперуг тамо, она није меродавна да одлучује.

Суд је имао у виду да је након тога окривљени изјавио да он са ██████████ није причао о плацу, он се са ██████████ о томе испричао пре двадесет и кусур година. Окривљени негира да их је поровоцирао и негира да је сведоку рекао како је напред навела. Остаје при томе да је било пет – шест радника, нико му није од тих радника претио. Сведок оштећена ██████████ није истакла имовинско правни захтев.

Суд је из исказа сведока општећеног [REDACTED] дат на главном претресу одржаног дана 30.03.2017.године, утврдио да је исти изјавио да се предметног дана чуо са геометрима телефоном, исти су најавили долазак, питао их је да ли им треба нешто, они су му рекли да обоји кочиће и једно лице које би им помагало. Зна да су дошла два геометра, и његов друг [REDACTED] је био са њима, помагао им, он и отац се нису мешали, повремено су гледали шта раде, то је у кругу дворишта 20 до 30 метара. Око 13,30 часова њега су позвали другари, јер је требало да се однесе неки документ у суд, да се плати такса, па је отишао и то урадио, после тога је око 14 часова дошао до фирме "Металика", он ради у тој фирми, они су га позвали да узме цртеже, ту га је затекао позив супруге [REDACTED], која му је рекла да је Жика пуцао на dedu, тако зову оца [REDACTED], да је ранио бабу, да су она и баба закључане, да не долази кући, већ да оде у полицију, јер Живорад седи на ивици дворишта и гледа одакле он треба да дође. Истиче да пре тога, у моменту када је кренуо око 13,30 часова од куће, он и Живорад су се мимоишли колима, никаквих провокација није било, он му се није јавио. Када му је супруга јавила као што је већ навео, он је отишао у полицију, међутим, већ је неко полицији јавио, они су кренули колима, према кући, а он колима за њима. Када је стигао, он је кренуо да трчи ка кући, полицајац га је зауставио, и рекао да не иде, јер не знају где је окривљени, још није ухапшен, говорећи му "где ћеш, хоћеш да убије и тебе и мене". Он се вратио до кола, био је удаљен око 300 метара, и јавио је сестри да је отац погинуо, а то му је рекао помоћни геометар, а који му је рекао да је и мајка погинула, и то када је питао да ли је [REDACTED], мисли на оца [REDACTED] жив, он је рекао "није ни [REDACTED] ни [REDACTED] мајка му. Он му то говори у моменту када се вратио, пошто му је полицајац напред наведено рекао, он је био ту код кола јер нико није смео да приђе. Он је окривљеног видео после, када га је полиција водила. Он није могао оцу да прилази, јер су му забранили због отисака. Док је трајао увиђај, њега су пустили да уђе у кућу, до мајке, они су је превијали. Оно што је могао да примети после одласка полиције, да је настрешница љуљашке била избушена, као и један зид супротно од једне стране љуљашке, и једна метална цев, од столице, је била пробушена, што значи да је он пуцао и напред и назад, што значи да је пуцао у његовог оца кога зову и "Деда"и са његове леве стране. Објашњава да је са раније са овде оптуженим био у јако добрим комшијским односима. Његова деца су одлазила код њега и играли су се и баш су били добри. Међутим, први да каже конфликт, је настао оног момента када је синовица овде окривљеног, обзиром да је окривљени био у свађи са снајом, јер му није дала да улази једним путем који су они делили, јер је то њен супруг одрадио, то зна из приче, синовица га звала и рекла да је звала геометре да се то подели и он је питао што ће он ту, она је рекла да дође да ипак буде присутан. Геометри су дошли, и испрва су мерили, окривљени није био присутан, у једном моменту су геометри стали, јер су приметили да се оно што су очекивали и оно што је на терену не слаже, а онда је [REDACTED] питала, што је разлика, онда је рекао мајци да донесе стару документацију, где је његов деда купио тај пут, који је ширине три метра и који се креће паралелно са главним путем и излази паралелно поред имања. Окривљени је имао конфликт са тим геометром и он је рекао да то ништа не важи и да то мора да се враћа на старо, и да они ту не мере и отерао их. Други конфликт је био у лето 2014.године када су правили ограду до главног пута, нема везе са имањем окривљеног, међутим он је оставио кола а један од пријатеља који им је помагао је и пријатељ окривљеног, и он је отишао до њега да помери ауто, јер је био закључан, он није хтео, рекао је да дође млади газда горе, он није хтео да се расправља, онда је позвао полицију, он је склонио кола, пошто је прошло једно возило, он је после тога вратио своја кола, и након тога један камион није могао да изађе до ујутру, није звао поново полицију. Мајка му је рекла да јој је окривљени претио на улици да ће да види како ће да прође и шта ће њој или њима да се деси, највећи је проблем када се сусретну на улици колима. Окривљени када примети њихова кола иде по сред улице, и да пун гас, и једном је његов радник слетео са пута, а окривљени је мислио да је то он, то је већ постало напето по његову породицу. Једном је изашао из улице, био је застој, испред куће

окривљеног се паркирала једна комшиница, а окривљени је буквално заузео целу улицу уз њен ауто, и није дозволио никоме да прође, била је полиција, све су то ствари по којима су закључили да не треба са човеком да буду у конфликту, окривљени покушава нешто силом, а он има три девојчице, стално се плашио да не дођу у неки конфликт, због њих, тако да се он није тако понашао зато што је фин, већ због породице је био принуђен да једноставно не долази у конфликт са њим. Он се није плашио за себе и оца. Они немају са имањем окривљеног ништа, имају дрвену ограду коју је брат окривљеног још поставио и која се слаже са оним што су са последњим извештајем геометри извршили, с тим што се њихово имање простире у његово, али они ту нису постављали питање. Окривљени је хтео да прави гаражу у његовом делу, за три паркинг места, и то је био чист инат, и нико не признаје да је његов отац њима учинио, осим супруге Живорада, а његов отац је учинио јер је уступио две парцеле које је дао њима, јер је то једино изводљиво да они изађу на главни пут, а он је то потписао када је био договор око тога. Он се није обраћао полицији и суду због тога што им окривљени прети, осим то што се десило када су постављали ограду. Предмет легализације је био, то што је дозидао спрат на постојећи објект, у башти су доградили, тако што су то заокружили и дигли спрат горе, а то није ни близу окривљеног, па је због тога тражен елаборат. Одговарајући на питање браниоца адвоката где су истоварали угљ, исти је изјавио од прилике на том месту што је тражио Живорад. Иначе он је његовом млађем сину и синовци рекао, без обзира на конфликте са окривљеним, да се они слободно паркирају и даље, јер они не могу да изађу када падне снег, па се она извинила и рекла због овакве ситуације она не може да паркира. Њима никада Живорад није скретао пажњу да не истоварају ту. Након што су му предочени наводи окривљеног исти је категорично негирао, истакао је да никада ружну реч од њих није чуо. После свега, супруга и син окривљеног долазе у њихову кућу, толико о њиховим односима, они су сви схватили да имају проблем и они у својој кући, нико није рачунао да ће он да суди оружјем, поготово да пуца на жену, не дај боже да су му ту била деца. Он испред породице не истиче имовинско правни захтев.

Суд је увидом у записник о испитивању сведока [REDACTED] датог на записнику пред ВЈТ-ом од 25.05.2016. године, утврдио да је сведок навео да је она у тренутку када је чула пуцње била у кући, у купатилу, прала је руке, тако да није ништа непосредно видела, а за пуцње може да каже да је био прасак за праском, она није уочила никакву паузу. Када је чула да се пуца, уплашила се и затворила у собу. После краћег времена је видела комшију Живорада кроз прозор собе, видела је како излази из њиховог дворишта и седа на њихову капију – на улаз. Након тога је ушла [REDACTED] и рекла „Убио је деду“, рекла јој је да је рањена, јер то она није одмах приметила. Након овога она је позвала супруга који није био код куће, рекла му је да не долази, да иде у полицију и да дође са њима, а није хтела да му каже да му је отац убијен.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] датог на записнику са главног претреса одржаног дана 06.09.2017. године утврдио да је иста остала при исказу из претходног поступка, наводећи да нема непосредних сазнања, тог дана се вратила са посла око 13 часова, не сећа се тачно, видела је да су дошли геометри, требало је да легализују кућу. Она није много обраћала пажњу шта се дешава, ушла је у кућу и спремала децу за школу. Сада покојни [REDACTED] је одвезао децу до станице, она је наставила у кући да ради, ту је била и овде оштећена [REDACTED] њена свекрва, она није обраћала пажњу где се [REDACTED] креће, да би у једном моменту спазила да је окривљени прошао поред улазних врата, али није улазио у кућу. Где је отишао окривљени и остале детаље шта се дешавало испред куће и ко је све био не зна, осим пуцње које је чула, није видела ништа. Она је позвала супруга како је већ детаљно описала у претходном поступку и закључала улазна врата, није излазила из куће све до доласка полиције, тако да не може да се изјашњава о детаљима јер их није видела.

Суд је увидом у записник о испитивању сведока [REDACTED] у претходном поступку од 25.05.2016.године, утврдио да је сведок изјавио да је предметног дана са његовим помоћником [REDACTED] дошао да измери парцелу [REDACTED] која се у катастру води као власник парцеле. Око 14,30 часова су завршили мерење и сели у башту куће, у којој живе [REDACTED]. Дошао је и комшија који је касније пуцао, он му се представио, руковали су се, па је тај комшија Живорад сео преко пута њега. Објаснио му је да је он геометар и шта су радили, а тај комшија је питао да ли знају чије су мерили, а он му је на то одговорио да је мерио комшиницино, јер се тако води у катастру. Живорад га је питао да ли зна да треба да се позове комшија када се мери, а он му је на то објаснио да од 2003.године, од када катастар не врши мерења, приватни геометар није дужан да позива комшије. Након тога је из куће изашла [REDACTED] и села до свог мужа, [REDACTED] и Живорад су почели да причају и он је чуо када је [REDACTED] питала Живорада „Зашто си ми претио“. Тај разговор није био свађа, сви су били мирни и може да каже да су нормално разговарали, да би у једном тренутку [REDACTED] рекла „Ја мислим да смо то решили“, када је Живорад устао, померио јакну и од позади, иза леђа, извадио пиштољ, скинуо је футролу, репетирао га и одмах пуцао у [REDACTED]. Чим је пуцао у [REDACTED] и [REDACTED] су пали, пошто су седели на љуљашци, односно „лигенштулу“ са три места. Иначе, док је устајао Живорад је изговорио нешто у смислу да је дошао да то реше или регулишу, није сигуран коју је реч употребио. Након испалеог првог хитца, Живорад је одмах испалио још један до два хитца. Мисли да је Живорад првим хитцем промашио, другим је погодио [REDACTED] у слепоочницу, они су одмах, мисли на [REDACTED] и [REDACTED] почели да падају, јер се [REDACTED] померио и тада је Живорад испалио још један или два хица. Појаснио је да су за столом у башти седели, тако што су [REDACTED] и [REDACTED] седели на љуљашци са уже стране стола, који је правоугаоног облика, десно од њих, отприлике на средини дужине стола је седео [REDACTED], а у продужетку, са исте стране, је седео Живорад, док је он седео преко пута [REDACTED] и Живорада. Након што је Живорад испалио прве хице, он и [REDACTED] су побегли и након стотинак метара су чули да је испалеено још два до три хица. Живорад је пуцао чим је извадио пиштољ и он не може да определи да ли је нишанио или није, видео је да је погодио [REDACTED] у слепоочницу. Није видео ко је испалио остале хице.

Одговарајући на питање браниоца, да ли међна тачка коју су поставили представља сметњу Живораду да може да уђе или изађе из парцеле, сведок је навео да не представља сметњу, он је и претходног дана долазио, јер су они хтели да легализују објекат, а [REDACTED] син је хтео да уради потпорни зид према комшији Живораду, били су у лошим односима.

На питање браниоца, колико је времена прошло од доласка Живорада до тренутка када је пуцао, сведок је навео да није прошло ни пет минута, сведок је писао, а они су причали и онда је пуцао.

На питање браниоца, да ближе опише разговор који је претходио догађају, сведок је навео да су они причали о неким парцелама, да ли су нешто раније мењали, то није разумео, јер није био у току са тим, а поред тога је писао и није обраћао пажњу. Био је нормалан тон у разговору, нису се свађали.

Испитан на главном претресу одржаном дана 03.05.2017.године сведок [REDACTED] је навео да остаје при исказу који је дао у претходном поступку, оно чега може сада да се сети је да је су он и колега [REDACTED] дошли ради омеђавања, а по позиву овде оштећених. Када је то завршено, сели су у башту испред куће, да би саставили записник, да би убрзо након тога дошло једно лице, овде окривљени, који је питао ко је он и шта ради, он му се представио и рекао му да ради омеђавање парцеле, затим му је рекао да су проверили и да се парцела води на оштећене, на шта је окривљени рекао да није баш тако и питао га, колико се сада сећа, да ли треба да се обавести лице и комшије приликом вршења те радње, на шта му је он рекао да не мора по новим одредбама закона. Ту су седели, након

овога он није даље улазио у дијалог са окривљеним, састављао је записник, за које време је окривљени са оштећенима причао, али све време је разговор текао мирно, није било свађе, оно што је могао да чује је да је било разговора између њих око те међе да нешто реше, а да су оштећени рекли да је то давно решено са његовим братом, колико сада може да се сети, оштећена [REDACTED] је питала зашто јој је окривљени претио у продавници, а у ком делу је и њен супруг то потврдио, и након крајње констатације оштећених да је то давно решено, окривљени који је био у маскирној јакни и са шеширом и налазио се са његове десне стране, повукао је са леђа јакну и он је тада видео да је извадио пиштољ и тада је пуцао у [REDACTED], који је кренуо да устане, али није успео, руке су му биле поред тела, одмах је пао на земљу, када су то видели он и колега су побегли, чули су још једно два до три хица, али се нису окретали да виде шта се дешава, већ су све време бежали. Навео је и да жели још једном да напомене да је атмосфера била мирна, није било свађе, нити повишених тонова.

Након што су му предочени наводи дати на записнику о испитивању сведока од 25.05.2016.године, сведок је навео да остаје при том исказу.

Након овога сведок је по налогу суда нацртао положај седења присутних лица критичном приликом, како је описао. Након што је окривљени извршио увид у скицу коју је нацртао овде присутни сведок, окривљени је изјавио да нема примедби, осим у делу где његов колега [REDACTED] није седео до њега, већ преко пута њега, до [REDACTED], а он је седео сам на тој страни.

Одговарајући на питање заменика јавног тужиоца, сведок је навео да зна да је у кући била супруга од сина покојног, а са њима је био радник који им је помагао, али је он отишао у радионицу, не зна где је после отишао, углавном није био са њима.

Не зна одакле је окривљени дошао, видео га је када је долазио стазом, не зна ко је и шта је, руковали су се пре него што је сео. Иначе, добили су тачне координате од катастра везано за ту парцелу и то су морали да прибаве пре него што изађу на мерење, имали су и копију плана, када се преда захтев добије се план, односно, копија плана и добијају се те координатне тачке, а пре тога се ураде припреме, односно, прибаве се подаци од катастра, пошто је била сумња, да ли та парцела од седамдесетак квадрата припада [REDACTED] или не, њему је [REDACTED] син рекао да су се они судили и да је та парцела њихова.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, да ли су причали нешто око деце, навео је да се не сећа да ли су нешто причали о деци. Он је почео да бежи лево од места како он седи, јер је на тој страни пут. Након што су му предочени наводи одбране окривљеног дате на главном претресу, сведок је навео да негира да је [REDACTED] постављао кочиће, нити је било сметње да се прође колима, није чуо да је окривљеног [REDACTED] позвао да сиђе, окривљени када је дошао нико му није рекао да седне, он је сам сео. Негирао је и наводе да је било пет до шест радника, наводећи да зна да је био један дечко који је отишао у радионицу, да ли је било још некога он не зна, ту никакви радници нису били. Није чуо да је [REDACTED] рекао окривљеном "Боли ме курац за твоју децу". Негира наводе окривљеног да је пок. [REDACTED] устао и да је иза њега била [REDACTED] остајући при свом исказу да је [REDACTED] у том моменту како је описао везано за пиштољ кренуо да устане, али да није устао скроз, а [REDACTED] је и даље седела, тако да није била иза [REDACTED] леђа. Пиштољ је био у футроли када га је окривљени извадио из појаса, са десне стране иза леђа, и она је ту пред њима, пиштољ извадио из футроле, не зна шта је урадио са том футролом, десном руком је пуцао. У моменту када је окривљени пуцао он је предходно репетирао, рука му је била савијена у лакту, а пиштољ је био уперен у оштећене. Даље руковање са пиштољом и положај окривљеног није видео, јер је побегао, шта се даље дешавало са [REDACTED] не зна. Окривљени је пре тога устао, а када је [REDACTED] погођен, он је пао иза његовог колеге, који је седео преко пута њега. Видео је да је [REDACTED] био погођен у десну слепоочницу. Окривљени је устао и рекао "Ја сам и дошао да то решимо или регулишемо", нешто у том смислу и тада је пуцао. Остали нису реаговали, он није могао да верује да човек устаје и вади пиштољ, мислио је да

окривљени устаје да иде кући, јер атмосфера није била таква да би то изазвала. Он је био на много случајева где су се људи свађали, па није нико пуцао, а овде није било свађе, нити је овде било повишених тонова. Раздаљина између окривљеног и покојног је била највише до два метра. Иначе, нису прилазили лицу места, јер је било забрањено, чекали су полицију и форензичаре.

Док су мерили, он је то радио са својим колегом, а ту је био још један радник оштећених, [REDACTED] је повремено долазио, чисто да види шта раде и он није се мешао, одлазио је да ради свој посао, као и његов син, била је и нека жена, рекли су му да је то супруга од брата окривљеног и она их је клела.

Након што су му предочено наводи оштећене, навео је да је она дошла након што је окривљени дошао. Након догађаја није прилазио лицу места, после је од људи чуо да је љуљашка била изрешетана, али он то својим очима није видео из, јер није прилазио.

Објаснио је и да је овде претходно био да легализује стамбени објект који је дограђен, а [REDACTED] син га је питао да ли може сутра да дође да омеђа парцелу, јер планира да уради ограду и да нису у добрим односима и да не би случајно ушао у парцелу окривљеног.

Суд је увидом у исказ сведока [REDACTED] датог на записнику у претходном поступку од 25.05.2016. године, утврдио да је сведок на наведеном записнику изјавио да је као помоћник геометра тог дана, око 11,00 часова, заједно са геометром [REDACTED] дошао да омеђају парцелу [REDACTED]. Зна да је геометар док су радили, у једном тренутку питао чија је једна троугласта парцела, на шта му је речено да је парцела њихова, односно [REDACTED] а након тога је геометар позвао катастар телефоном и проверио, рекли су му да се парцела води на [REDACTED]. Мерење су завршили око 14,30 часова и сели су за сто у башти, испред куће [REDACTED]. Он је сео до Живорада, који је у међувремену дошао, седео је за столом са дуже стране стола, који је правоугаоног облика, а Живорад је био са исте стране стола десно од њега, лево од њих су на љуљашци седели [REDACTED], прво [REDACTED] а затим њен супруг, они су седели за краћом страном стола, а преко пута њега и Живорада је седео геометар [REDACTED]. Када су завршили мерење Немања је почео да прави записник који је [REDACTED] требало да потпише. Иначе, [REDACTED] је у једном тренутку дошла и села са њима, а претходно је била у кући. Живорад је, када им се придружио, питао геометра ко га је ангажовао, питао је, да ли комшија треба да буде присутан када се врши мерење парцеле, на шта му је геометар одговорио да је дошао да измери парцелу [REDACTED]. [REDACTED] да су га ангажовали [REDACTED] и њен син и објаснио му да приватни геометар није дужан да позове комшије од 2003. године, од када приватни геометри врше мерење. У том разговору није било никакве препирке, Живорад је рекао да је дошао да регулише са [REDACTED] и [REDACTED] затим му је [REDACTED] одговорили да је све регулисано, да је она власник, за овим је Живорад устао, он је видео када је у руци држао пиштољ, извадио га из футроле, репетирао и одмах и пуцао. Мисли да је првим метком погодио [REDACTED] у слепоочницу, [REDACTED] је пао иза њега, он је погледао и видео рупу у слепоочници, а крв још није потекла. Тада је почео да бежи, ништа више није могао да види, али је чуо још неки хитац када је почео да бежи, не може да каже колико, а када су геометар и он побегли даље, после неког времена се поново чуло више хитаца. Када је почело пуцање он није могао да уочи шта се десило са [REDACTED].

Одговарајући на питање браниоца, колико је времена прошло од када је Живорад дошао, па до пуцања, сведок је навео да им се он прикључио мало касније, али од момента када је дошао у башту у којој су они већ седели, па до пуцања је прошло око пет минута, а на даље питање браниоца о чему су причали Живорад и [REDACTED] док су седели, сведок је навео да је Живорад питао геометра ко га је ангажовао и друго што је већ навео, геометар је одговорио, Живорад је рекао да је дошао да регулишу, онда је [REDACTED] одговорила, а није чуо да су причали о деци.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] испитаног на главном претресу одржаног дана 03.05.2017.године утврдио, да је сведок изјавио да остаје при исказу који је дао на записнику код тужиоца, додајући да је он дошао после Живорада, јер је остао још мало, држао је призму, а геометар [REDACTED] и сада покојни [REDACTED] су отишли да седну у двориште. Одговарајући на питање где је ко седео, исти је нацртао скицу, наводећи да ово црта из његовог правца како он види, преко пута њега су [REDACTED] коју зову [REDACTED] и [REDACTED], тј. Сада покојни [REDACTED]. Пошто му је предочена скица лица места коју је нацртао сведок [REDACTED] за овим је сведок објаснио да је до њега седео окривљени, са његове десне стране, а [REDACTED] исто са његове десне стране, а не паралелно него у "re". Скица коју је нацртао [REDACTED] је у реду, једино сада не зна да ли као што је он нацртао или су седели на месту које је у скици означио са две тачке. Као што је већ рекао, он се накнадно придружио, ту су били [REDACTED] сада покојни [REDACTED] и овде окривљени, сео је поред окривљеног, [REDACTED] је нешто касније дошла и села на љуљашку до сада покојног [REDACTED] зна да је нешто [REDACTED] рекао да су одрасли људи да не треба да се прети, он није знао о чему су причали и зашто је [REDACTED] то рекао, не зна њихове раније разговоре. Зна да је окривљени питао Немању ко је он и да ли треба да се зову комшије када се врши такво премеравање, иначе Немања је све време писао записник, а онда му је [REDACTED] рекао да не мора, јер од 2003.године то није обавеза, он је ту седео, не може тачно да се сети шта је ко причао, зна да није било никакве свађе, нити је било псовки, до момента када је окривљени рекао да је он дошао да регулишу, а [REDACTED] му рекла да је то давно регулисано и тада је окривљени устао са столице, извадио је пиштољ који је имао за појасом, иза леђа, и десном руком, која је била савијена у лакту, врх цеви окренуто ка [REDACTED] је кренуо да устане, он је почео да обраћа пажњу када је окривљени репетирао пиштољ, чуо се звук репетирања, није видео футролу. Тада је окривљени опалио хитац и погодио [REDACTED] у слепоочницу, не зна тачно са које стране, зна да је [REDACTED] пао иза њега, он је успео да устане са столице, окренуо се иза себе и видео да [REDACTED] лежи са рупом у слепоочници, крв још није пошла, па су он и Немања кренули да беже, након тога је чуо сигурно пет пуцња, то није било рафално, већ са паузом, сигуран је да је било пет, није тачно бројао, али је тако закључио. Они даље нису гледали шта се дешава и бежали су путем према Сопоту.

Након што су му предочени наводи окривљеног, сведок је навео да није тачно да је [REDACTED] стављао кочиће, са њим је ишао један дечко који је носио кочиће, а он је држао призму, геометар је њему причао лево – десно, где је тачка и где је геометар рекао ту су ставили колац, колима је могло да се прође стазом, где је бетонирано, ту није стављено коље. Он није чуо да је [REDACTED] звао окривљеног да дође доле да потпише. Он у дворишту никог није видео, а да ли је био неко у радионици не зна, са њим је био само један дечко. Није чуо ни да је [REDACTED] рекао окривљеном "Боли ме курац за твоју децу", па да је онда он устао и пуцао, запамтио је да је [REDACTED] окривљени рекао да је он дошао да регулише, а пошто му је [REDACTED] рекла да је то давно регулисано и тада је устао и извадио пиштољ. Није видео када је окривљени пуцао да му је била испружена рука, али је видео моменат који је описао, а раздаљина између окривљеног и покојног [REDACTED] је била око два метра, сточић је био између љуљашке и окривљеног. Није видео моменат када окривљени вади пиштољ, али је то закључио, и није видео до момента репетирања, чуо је репетирање и бацио поглед, чим је окривљени репетирао одмах је и испалио.

Суд је имао у виду да је сведок [REDACTED] остао при свом исказу, како је напред наведено и утврђено, и на записнику о главном претресу од 06.09.2017.године, где је одговарајући на питање суда изјавио што не може тачно да определи положај руке у којој је држао пиштољ, односно, његова десна рука, он тек када је обратио пажњу је моменат када је окривљени репетирао, убрзо након тога је уследио пуцањ, покојни [REDACTED] је пао, колико се сећа тада окривљеном није била испружена рука, али не може да се сети. [REDACTED] је пао иза

њега и видео је оно што је већ описао, он после тога бежи, и чује пуцње. Окривљени у тренутку када је репетирао и пуцао био је наспрам покојног [REDACTED] са лицем у лице, а пок.Љубомир је кренуо са љуљашке да устане када га је окривљени погодио.

Суд је из исказа сведока [REDACTED] датог на записнику о главном претресу од 27.10.2017.године утврдио да је иста навела да је супруга окривљеног и да су критичног дана, зна да је била среда 18.05.2016.године, устали ујутру, и свако је имао своје обавезе, њихов син [REDACTED] је отишао да шиша траву у дворишту, она је узела да коље неке пилиће, а Живорад овде оптужени, који је лошег здравственог стања, је отишао колима до Сопота да купи хлеб, млеко и оно што треба за кућу. Све се то дешава у преподневним сатима, зна да је негде око једанаест - пола дванаест, ушла у кућу, није затекла оптуженог, нити потребштине које је требало да купи, а није видела ни кола, наставила је у дворишту да ради. Десет минута пре четрнаест часова је видела оптуженог и рекла му да треба да пожуре до апотеке, он је рекао у реду, а она је наставила да ради, није гледала где је он отишао, само је у једном моменту чула пуцње, један, два, три четири, запитала се ко пуца у њиховој улици, која је иначе мирна, кога то јуре, и онда је видела да се оптужени враћа из дворишта породице [REDACTED] нешто је држао у руци али не зна шта, могуће да је пиштољ, али није прецизно видела, само га је видела тада на удаљености од сто метара како иде из правца њиховог дворишта, склонила се у кућу, он се једва попео уз то брдо до њихове куће и сео на пластичну гарнитуру, а полиција је убрзо стигла. Иначе, она је видела то јутро неку гужву у дворишту [REDACTED] и чула геометре, није обраћала пажњу, радила је свој посао. Када га је видела и рекла му да оду по тај лек, он је рекао да иде до трактора, отишао је тамо, она није чула никакав звук трактора, али јој није падало на памет да обраћа пажњу где он иде.

Одговарајући на питање браниоца адвоката, навела је и да је питање те међе старо већ тридесет година, она се ту није много мешала, о томе су одлучивали мушкарци, зна да је био договор између њеног девера [REDACTED], овде оптуженог и [REDACTED], овде преминулог [REDACTED] зна да су они нешто поделили, нешто је неко некоме уступио и све је било уреду, да би после две године оптужени рекао да то нешто није добро урађено, то је тако тињало годинама у њему, понекада би заборавио, а понекада би поново почео да прича о томе, да би 2009.године када се у други део њихове куће доселила њена сестра, она вршила притисак на оптуженог и говорила му да је он мушко, да треба да реше то и да реше део око међе, да је то њихово, некада не би реаговао на њен притисак, некада би рекао "Ти [REDACTED]". Временом се његово здравствено стање погоршавало, имао је висок притисак, замало једном није преминуо, била је хитна помоћ, те исте године када се предметни догађај десио, он је имао промене у понашању, тако што би отишао до наших кумова, а куму питао да ли си ти некада била код нас, отишао би да погоди неки посао за канализацију, а када су га питали колико то кошта он би једном рекао 100 динара, једном би рекао 1000 динара, у кући би носио шешир и говорио је да му је хладно и да му се мути у глави, иако је било топло. Водили су га код лекара, где је констатовано да има проблема са бубрезима. Иначе је јако дружељубив, имао је пуно пријатеља и то су пријатељства која су трајала тридесет година. Они су приметили од октобра 2015.године његове промене у понашању, чак и према дугогодишњим пријатељима, стално је говорио да му неко нешто дугује, они су хтели да поразговарају са њим, да му се помогне од стране неког стручног лица, али их је он предухитрио. Одговарајући на питање суда навела је и да су излазили геометри у вези спора око међе, али да није вођен судски поступак, хтели су да се комшијски договоре. Те пуцње је чула, чини јој се један за другим. Њој оптужени ништа није рекао ни када је отишао, нити када се вратио. Иначе Живорад је био одговоран што се тиче чувања пиштоља, он је пиштољ држао на једном месту, муницију на другом, једно је било у комоди а друго у ципеларнику. Није видела да је по повратку оптужени оставио пиштољ на столу, син јој је нешто причао, али она то није видела.

Суд је увидом у записник о увиђају утврдио да је исти састављен поводом кривичног дела извршеног 18.05.2016.године око 15,00 часова у Сопоту у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у односу на [REDACTED] и [REDACTED]. Приликом увиђаја присутни осим заменика јавног тужиоца и овлашћена службена лица из одељења за увиђајно оперативне послове Николајевић Милош и форензичка екипа ПУ за град Београд. Заменик ВЈТ-а по обавешењу од стране напред наведеног одељења, излази на лице места и започиње увиђај у 17 часова. Видљивост добра, природно светло, време ведро, без присуства падавина и ветра који би евентуално ометали увиђај. Лице места предходно обезбеђено од стране напред наведеног одељења. Као сведоци очевидци затечени [REDACTED] и [REDACTED]. У башти породичне куће породице [REDACTED], затечено беживотно тело [REDACTED] у лежећем положају, окренут леђима према земљи, испод главе локва крви. Тело било према земљи, испод главе локва крви. Тело 5 цм. од зида куће и на око 1 метар од потпорног зида у башти, са савијеном левом руком у лакту преко лица оштећеног. Доласком на лице места затечени трагови : Траг бр.1 тело оштећеног, трагови бр.2,3,4,5,6 чауре калибра [REDACTED] траг бр.7 на потпорном зиду могуће од удара пројектила, траг бр.8 кошулица метка калибра 7,62мм. Наложено фотографисање лица места и крим.техничка обрада од стране ОКТ ПУ за град Београд. Наређено узимање отисака са руку сведока и оштећених ради теста на присуство барутних честица. Наређено узимање изјава, дат налог да се тело оштећеног пребаци на ИСМ у Београду ради обдукције. Довршено у 17,45 дана 18.05.2016.године. У потпису заменик ВЈТ-а Иван Јевтић.

Суд је увидом у извештај о форензичком прегледу лица места УКП-а – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 18.05.2016.године, утврдио да су овлашћена службена лица наведеног дана у периоду од 15,30 до 20,00 часова извршила форензички преглед лица места у Сопоту ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] где је извршено фотографисање, скицирање и видео снимање. Пронађени рагови на лицу места су: дела дворишта породичне куће у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у Сопоту, наспрам улазних врата куће, где су затекли леш [REDACTED] и то на делу бетонског платоа дела дворишта, наспрам улаза у кућу, где се налазе столице, сточић, клупа и љуљашка, а леш је затечен у лежећем положају на леђима, а на глави леша су видљиве повреде настале највероватније дејством пројектила ватреног оружја, поред главе леша, на бетону, затечена је локва највероватније крви и са исте је стерилним штапићем узет узорак, а из повреде на глави стерилним штапићем је узет узорак неспорне крви са леша [REDACTED], а са обе руке леша на лицу места туферима су изузети евентуални трагови опалења ватреног оружја (траг бр.1), даље је на бетонском платоу, бетонској стази наспрам улаза у кућу и на баштенском столу затечено пет чаура ватреног оружја, на којима се налазе ознаке ППУ – 7,62т, чији је међусобни положај приказан у фотодокументацији и скици лица места који су саставни део исте (трагови бр.2, 3, 4, 5 и 6), затим је затечено и обележено оштећење највероватније од пројектила ватреног оружја на зиду обложеном каменом иза баштенске љуљашке на висини од 85 цм од бетона (траг бр.7), даље су обележени делови метала највероватније делови пројектила ватреног оружја затечени на бетону поред каменог зида иза баштенске љуљашке и испод затеченог оштећења означеног бр.7 (траг бр.8), у дворишту породичне куће Живковић Живорада у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у Сопоту, на сточићу испред куће, лево од улазних врата је затечен пиштољ модел [REDACTED] фабричког броја [REDACTED], који се налазио у кожној футроли, а у оквиру пиштоља су затечена 4 метка, у лежишту циви није затечен метак, а ударач ударне игле је затечен у предњем положају, стерилиним штапићима са навлаке цеви пиштоља, са рукохвата и окидача пиштоља узет је брис (траг бр.9), на лицу места је од [REDACTED] преузет плави цемпер са видљивим оштећењима, највероватније од пројектила ватреног оружја и трагом крви, који по њеној изјави припада [REDACTED] и који је са ње скинут приликом

указивања прве помоћи пре транспорта у ВМА (траг бр.10). На лицу места су туферима изузети евентуални трагови опаљења ватреног оружја са руку [REDACTED], [REDACTED] и Живковић Живорада, а на одељењу ортопедије ВМА су изузети евентуални трагови опаљења и са обе руке повређене [REDACTED]. Описани предмети и трагови су достављени у ОКТ, лице места је фотографисано у затеченом сатњу и у прилогу је достављена и скица лица места и фотодокументација која одговара напред наведеном и представља саставни део истог.

Суд је увидом у записник о вештачењу МУП РС - НКТЦ-а од 26.05.2016.године, суд је утврдио да су на тестовима (туферима) узетим са руку покојног [REDACTED] и [REDACTED] пронађене честице које су јединствене за остатке после опаљења ватреног оружја, па се не може искључити могућност да су именовани вршили опаљење ватреног оружја, руковали ватреним оружјем или били у непосредној близини када је оружје опаљено, док на тестовима (туферима) узетим са руку Живковић Живорада, [REDACTED] и [REDACTED] нису пронађене честице јединствене за остатке после опаљења ватреног оружја.

Увидом у балистичко вештачење МУП РС – НКТЦ од 04.07.2015.године, суд је утврдио да је предметни пиштољ марке „[REDACTED]“ модел [REDACTED] калибра [REDACTED] ГТ, фабрички бр. [REDACTED] функционално исправан, да достављени спорни део пројектила није био подобан за вештачење и да пет достављених испалених чаура потичу од метака испалених из предметног пиштоља напред анведене марке и калибра. Суд је констатовао да је уз исти налаз достављена фотодокументација уклапања траговас на спорним чаурама и чаурама пробно испаленим из предметног пиштоља.

Увидом у вештачење остатака после опаљења ватреног оружја од стране МУП РС – НКТЦ-а од 19.03.2018.године, суд је утврдио да на тесту узетог са џемпера [REDACTED] нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљења ватреног оружја.

Суд је на главном претресу извршио увид у фотографије из фотодокументације и видео снимак сачињен при форензичком прегледу лица места, па је из њих стекао увид у шири и ближи изглед лица места, дворишта породичне куће [REDACTED] у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у Сопоту, изглед и локације пронађених трагова и њихов међусобни однос. Изјашњавајући се о положају где се налазио критичном приликом окривљени је прво показао на позицију иза бунара, а пошто му је предочено да ту нема никакве столице, пошто је потом гледао снимак показао је да је то било у делу где је сада тело покојног. Па је тако суд констатовао да се фотодокументација састоји од 25 фотографија скица лица места, везано за предмет поступка, на адреси Сопот улица [REDACTED] бр. [REDACTED] фотографија један представља улаз у двориште и пут ка кући, како је описано на фотодокументацији, фотографија број два ближи изглед лица места, део дворишта где је затечен леш [REDACTED], фотографија број три, ближи изглед лица места, бетонски плато наспрам улаза у кућу, фотографија број четири, ближи изглед лица места, бетонски плато наспрам уласка у кућу, фотографија број пет лице места фотографисано из правца дворишта, радионице ка улици, фотографија број шест затечено стање на лиц места, фотографија број седам затечен положај леша [REDACTED], фотографија број осам леш [REDACTED], фотографија број девет повреда на глави [REDACTED], крв у уху, фотографија број десет траг број два чаура ватреног оружја, фотографија број једанаест међусобни положај трагова обележених бројевима 1,2,и 3., фотографија број дванаест, браг број 3-чаура ватреног оружја, фотографија бр.тринаест траг број 4, чаура ватреног оружја, фотографија број 14 траг број 5, чаура ватреног оружја,

фотографија број петнаест, траг бр.6, чаура ватреног оружја, фотографија број шеснаест, траг број 7 и 8, фотографија бр.седамнаест на њој је обележено траг 7 оштећење на зиду, фотографија број осамнаест, обележен траг бр.8 комадићи метала делови пројектила, фотографија број деветнаест, на њој је приказан сточић испред куће Живковић Живорада где је затечен пиштољ на њему, фотографија број 20, пиштољ затечен на сточићу у футроли обележен као траг 9, оптужени потврђује да је оружје које је означено на фотографији 19 закључно са фотографијом бр.22 оружје из ког је пуцао, и објашњава да се на фотографији бр.20 види његов пиштољ, како га је оставио, на фотографији бр.19,20,21,22, изглед пиштоља, фабрички број како је наведено у балистичком вештачењу, фотографија бр.23 затечено стање у лежишту цеви пиштоља, на фотографији бр.24 приказано решеткасти сталак за сушење веша на којој је џемпер који се сушио а то је везано за место дешавања у улици Теслина бр.14, оштећена објашњава да је сталак за сушење код прозора дневне собе и објашњава да пола метра од врата удесно како се сада гледа су улазна врата, фотографија бр.25 оштећење на џемперу.

Суд је такође извршио преглед видео снимка који траје 06 минута и 46 секунде, почиње од пута којим се улази у двориште на адреси ул. [REDACTED], преко пута куће је тениско игралиште, сведок оштећени [REDACTED] објашњава да дрвена ограда код куће је место где се силази у котларницу, затим се види место дешавања о чему су се окривљени и сведоци изјашњавали у исказима и као на фотодокументацији, с тим што објашњавају да је иза столица где су седели бунар и био је поклопљен како је на видео снимку и фотодокументацији, оштећена [REDACTED] објашњава а пошто се на видео снимку виде померене столице, да је то положај столица након дешавања, како су пале, иначе пре тога су биле онако како их је описивала, окривљени изјављује да се не види столица где је он седео, оштећена [REDACTED] изјављује то су те три столице, није било више, окривљени показује, прво показује положај иза бунара а пошто му је предочено да ту нема никакве столице, потом гледа снимак и показује у делу где је столица, где је сада тело покојног али наглашава да су ово испомеране столице, оштећена изјављује овим степеницама иза љуљашке се иде горе ка радионици, суд констатује да се на видео снимку види леш покојног [REDACTED] све како је на фотодокументацији, види се чаура број три на дрвеном округлој плочи, а којом округлом плочом је поклопљен бунар, види се чаура под бројем четири, такође у близини сталка, на којој се суши џемпер а које је такође означено на фотодокументацији, такође се види чаура обележена под бројем шест, како је означено у фотодокументацији на степенику, где се иде ка радионици, иза љуљашке, затим се виде трагови обележени под 8 и 7 оштећења, оштећена [REDACTED] објашњава "ја сам се сакрила иза љуљашке, на зиду је оштећење као што је у фотодокументацији обележено бројем 7," констатује се да положај из кога је снимано не види се оштећење на љуљашци, осим једног које је претходно виђено као једно оштећење на тенди, али се не види добро, затим на видео снимку се види изнад куће земљани пут који је попличан са две стране, окривљени објашњава да је то пут који води ка његовој кући, с тим што он није ишао тим путем него пречицом, виде се два лица која су окренута леђима у односу на оног који снима, где се види припадник полиције и да му се поред леве руке налази неки предмет, дугуласт, од правца спуштене руке ка земљи, не зна се тачно шта, бранилац мисли да је пободен кочић али се не види јасно, за овим [REDACTED] објашњава, поред полицајца је коцкасти дрвени стуб који је искривљен, то је покојни брат окривљеног ставио, ово нашта бранилац указује, могуће да је од обележавања од стране геометра, ту је међа, окривљени изјави: "није ту међа". [REDACTED] ова жичана ограда то је од неког трећег комшије.

Потом се види кућа оптуженог Живковић Живорада и мали сточић који је прекривен зеленом жутом мушемом на којој се налази пиштољ, а све како је на фотодокументацији, то је на снимку у 5:34, пиштољ обележен под бројем 9, прво је затечен у футроли, окривљени изјави ја сам га тако ставио, на снимку се види да је извучен из футроле, потом се види да овлашћено лице са рукавицама окреће пиштољ како би се констатовао број, а све како је у фотодокументацији, потом вади оквир пушта га на сто, репетира пиштољ, што је све фотографисано, нема метка у цеви. Завршен видео снимак 6:46. Странке и бранилац немају примедби на фотодокументацији и видео снимак. Бранилац за овим наводи да се ми сада не можемо бити сигурни да је тај положај чаура имала пре доласка полиције, не спори да је тако затечено, али да ли је тако и било у моменту дешавања то се не зна.

Суд је имао у виду да је сведок оштећена [REDACTED] истакла да ту нико ништа није дирао, до момента када је улетела полиција, они су били у кући и полиција им је рекла да легну, јер не знају где је убица, она из куће није излазила, а геометри су побегли, ко је смео да изађе из куће, те да ништа нико није померао.

Суд је увидом у отпусну листу ВМА констатовао да се у одељењу ТРА Клинике за ортопедску хирургију и трауматологину јавила овде општ. [REDACTED] дана 18.05.2016. године, где је констатовано да је примљена као хитан случај ради лечења прострелне повреде десног рамена, дијагноза *valnus apertum regionis deltoideae et brachi*. Сprovedена комплетна дијагностика, АТ заштита, санирање прострелине, хоспитализована, где је добијала антибиотску терапију, дата терапија и отпуштена кући 25.5.2016. године са налогом за контроле.

Суд је увидом у налаз и мишљење др Ивице Милосављевића од 13.06.2016. године, утврдио да је оштећена [REDACTED] дана 18.05.2016. године задобила прострелину коже и поткожног ткива задње стране десног рамена, са улазним отвором у нивоу зглоба кључне кости и акромиона лопатичне кости и каналом кроз кожу и поткожно ткиво задње стране десног рамена до изнад средишњег дела десне лопатичне кости, где је описан излазни отвор. Правац канала је с десна у лево и лако наниже и уназад, а прострелина је нанесена пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја. Обзиром да осим оштећења коже и поткожног ткива десног рамена, код оштећене нису дијагностикована неуроваскуларна, нити оштећења коштаног ткива и да је функција десног рамена у потпуности очувана, описана прострелина је у моменту наношења представљала лаку телесну повреду.

Суд је увидом увидом у обдукциони записник Института за судску медицину „Милован Миловановић“ од 19.05.2016. године, лекари др Бојана Раднић, др Драган Јечменица, др Татјана Атанасијевић, помоћник [REDACTED] да је обдукција започета у 0,9 часова. Урађен спољашњи налаз, унутрашњи налаз и на крају дат закључак да је смрт насилна и да је наступила услед разорења мозга пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја.

Рана у пределу десне половине чеоног предела, описана под тачком 3 обдукционог налаза, улазни је отвор прострелине из релативне близине која се каналом наставља кроз ткиво поглавине, чеону кост, десни чеони режањ мозга, базали ганглије, леви потиљачни режањ мозга, и кроз спој потиљачне и леве темене кости завршава са излазном раном у левом теменом потиљачном пределу, описано под тачком 4 обдукционог налаза. Правац канала прострелине је од напред уназад, одозго наниже и с десна улево. Суд је утврдио да је приложена фотодокументација леппа са обдукције овде покојног [REDACTED] која је саставни део предметног записника, а све како је напред наведено.

Суд је увидом у налаз и мишљење комисије судских вештака вештака судско – медицинске струке проф. др Бранимира Александрића и вештака балистичке струке Милана Куњадића од 28.03.2018.године, суд је утврдио да је након увида судских вештака у комплетне списе предмета и медицинске документације дат закључак и мишљење да из списка предмета проистиче да су [REDACTED] и [REDACTED] повређену у дворишту своје куће у Сопоту, дана 18.05.2016.године око 15 часова. [REDACTED] је преминуо на лицу места а [REDACTED] је прегледана и болнички лечена у ВМА у Београду. Обдукцијом тела покојног [REDACTED] установљено је, да је задобио следеће повреде: прострелину главе и мозга нанесену пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја, а улазна рана ове прострелине се налазила у десној половини чеоног предела, на 168см изнад равни табана и на 6 см удесно од предње средишње уздужне линије главе. Улазна рана је била промера око 5х7мм, а око ивица ове ране је постојао нагњечни прстен широк око 3мм. Од ивица ове ране су се звездасто пружала три засепа дуга 3 – 6мм, а кожа у околини ране, захватајући десну половину чеоног и десни слепоочни предео, као и десни јагодични предео и гребен носа, у појасу ширине удесно 2см, улево до 3,5см, навише до 1 см и надоле до 11 см, а најгушће изнад десне обрве, у појасу ширине до 6,5 см, је била тачкасто и просолико лишена наткожице, па према томе ове просолике огуљотине су биле распоређене у виду уздужне елипсе промера око 12х5,5см и оне су представљале тзв. барутну тетоважу. Улазна рана се каналом кроз кости лобање у чеоном пределу наставала у лобањску дупљу, где је канал ране пролазио кроз мозак и потиљачну кост са леве стране, а канал ране се завршавао излазном раном у левом потиљачном пределу, на 163см изнад равни табана и на 4см улево од задње уздужне средње линије главе. Према томе, правац канала прострелице главе и мозга је био од напред уназад, одозго наниже и с десна у лево, као и да је задобио бројне нагњечине у кори великог мозга, једну огуљотину на десном колену, у величини јагодице прста и једну огуљотину на задњој страни десног рамена, промера око 3х1см. Ова прострелина главе и мозга коју је критичном приликом задобио [REDACTED] представљала у време наношења и сама са себе процењено, са медицинске тачке гледишта смртну телесну повреду, а на основу обдукционог записника закључује се да је смрт насилна и да је наступила услед разорења мозга пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја.

Према томе, смрт [REDACTED] је у директној узрочно – последиочној вези са задобијеном прострелином главе и мозга. С обзиром на изглед улазне ране неведене прострелине главе и мозга и ширину барутне тетоваже око ње, закључује се да је канал наведене прострелине представљао само продужетак уздужне осовине цеви повредног оружја, другим речима да се радило о директном погодку, а при томе је ова прострелина нанесена са растојања до око највише 20 цм. С обзиром на локацију улазне и излазне ране наведене прострелине главе и мозга, а посебно с обзиром на њихову висину у односу на равни табана, као и с обзиром на правац канала ове прострелине (од напред уназад, одозго наниже и с десна у лево) закључује се да је [REDACTED] ову прострелину задобио када је био у нижем положају од уста цеви повредног оружја – у конкретном случају је био у неком од полустојећих положаја, највероватније приликом устајања из седећег положаја на баштенској љуљашци са лако погнутом главом пут унапред, док је повредиоц пуцао у његову главу из стојећег положаја. При том је [REDACTED] био својом предње – десном страном главе окренут ка устима цеви повредног оружја, а која су била на растојању до око највише 20цм. Након задобијања наведене прострелине главе и мозга [REDACTED] је морао одмах изгубити свест и тако је након задобијања ове повреде он пао на тло, када је задобио огуљотине прво на десном колену, а потом и на задњој страни десног рамена.

Када је реч о повредама [REDACTED] комисија судских вештака је утврдила да је она критичном приликом задобила једну прострелину само поткожног меког ткива изнад десног рамена, нанесену пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја, а улазна рана

ове прострелине се налазила у пределу зглоба кључне кости и акромиона лопатичне кости са десне стране, а излазна рана у пределу изнад средњег дела десне лопатице, па је, према томе, правац канала ове прострелине био од напред уназад, с десна у лево и лако наниже, а канал ове прострелине је представљао само продужетак уздужне осовине цеви повредног оружја, другим речима радило се о директном поготку.

Наведена прострелина само поткожног меког ткива, дуж чијег канала нису повређени ни кост, ни нерви, а ни већи крвни судови, представља је лаку телесну повреду и након задобијања ове повреде [REDACTED] је могла и даље да се активно, самостално креће.

С обзиром на локацију улазне и излазне ране наведене прострелине изнад десног рамена, а посебно с обзиром на њихову висину у односу на равни табана, као и с обзиром на правац канала ове прострелине (од напред уназад, с десна у лево и лако наниже) закључује се да је [REDACTED] ову прострелину задобила када је била у нижем положају од уста цеви повредног оружја – у конкретном случају је била или у неком седећем положају на баштенској љуљашци или је била у чучећем положају иза, испред, поред баштенске љуљашке, док је повредиоц пуцао у њу из стојећег положаја, а при том је она била својом предње – десном страном трупа окренута ка устима цеви повредног оружја. Цемпер оштећене [REDACTED] није прегледан од стране НКТИЦ-а на барутне остатке, па се вештаци не могу прецизније изјаснити о даљини пуцања. Међутим, на рукама оштећене нађени су трагови барутних остатака, а правац канала прострелине на десном рамену је од напред уназад, па се закључује да је оштећена могла бити повређена пројектилом док су јој руке биле у домету барутних честица (до око 80cm) и то предњом страном тела окренута ка повредиоцу и устима цеви повредног оружја. Пројектил који је ударио у зид (оштећење означено бр.7) могао је претходно проћи кроз десно раме оштећене, а ударом у зид пројектил се распао.

Критичном приликом, када је дошло до повређивања [REDACTED] и [REDACTED] употребљен је пиштољ марке ЦЗ М57, калибра 7,62x25mm, TT бр.Ц – 1268, из којег је испаљено пет метака чије су чауре затечене на лицу места и означене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6. Предметни модел пиштоља приликом испалења у нормалном ставу за гађање, чауре избацује уназад и у десно у односу на правац испалења. У ком правцу су испаљени пројектили који нису погодили оштећене (три пројектила) није могуће изјаснити се, нити је могуће утврдити које чауре припадају тим пројектилима. Редослед повређивања [REDACTED] и [REDACTED] се са судско - медицинског и балистичког становишта не може одредити.

Суд је увидом у НКТИЦ од 19.3.018.године утврдио да је на вештачење достављен цемпер [REDACTED] ради испитивања присуства остатака опаливања ватреног оружја те једато мишљење након анализе да на тесту са предметног цемпера нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаливања ватреног оружја.

Суд је из исказа судског вештака проф. др Бранимир Александрић датог на главном претресу одржаног дана 26.04.2018.године, навео да остаје при комисијском налазу и мишљењу од 28.03.2018.године. Чињеница да им је накнадно достављен записник о вештачењу НКТИЦ-а везано за вештачење цемпера [REDACTED] не мења ништа у њиховом мишљењу које је написано под тачком осам мишљења. Одговарајући на питање суда везано за положај који је заузимала сведок оштећена [REDACTED] у моменту када је погођена, имајући у виду њена изјашњења на записницима а у склопу материјалних доказа, судски вештак је изјавио да су они по положају [REDACTED] када је придобила повреду детаљно написали мишљење и образложење под тачком седам њиховог писаног

мишљења. Наиме, апсолутно се искључује да је она погођена док је бежала, односно када је леђима била окренута ка устима цеви повредног оружја. А већ су у писаном мишљењу написали да је сигурно била својом предње десном страном тела окренула ка устима цеви повредног оружја и то када је била или у неком седећем положају на љуљашци или у неком чучећем положају иза, кроз или испред, поред ове љуљашке, што се не може прецизирати. Другим речима била је практично приближна на месту где је њен супруг повређен. Иста је била превасходно предњом страном тела, а само је делимично својом десном страном окренута ка устима цеви повредног оружја, нашта указује правац канала задобијене прострелине које је између осталог имају правац здесна улево, а радило се о директном поготку, не ради се о никаквом рикошету. Оно што је тачно утврђено, је да је испаљено пет пројектила, при томе не може се утврдити које чауре припадају пројектилима (два) који су погодили две оштећене особе, а које чауре припадају пројектилима које никога нису погодили и за које се и не може утврдити у ком правцу су испаљене. Ми смо се већ изјаснили у нашем налазу да је један пројектил који је погодио [REDACTED] нај вероватније направио оштећење на зиду, иза ње и баштенске љуљашке, један пројектил је погодио [REDACTED] за остала три пројектила не знају у ком правцу су испаљени, јер нису никога повредили, а нису оставили било како оштећење на околним објектима. Што се тиче [REDACTED] овде покојног, они су се такође детаљно изјаснили у налазу (у тачки три мишљења. Они су определили да је [REDACTED] у моменту повређивања пре свега био у нижем положају у односу на повредно оружје, они су определили да је нај вероватније био у неком полу стојећем/полу чучећем положају, нај вероватније приликом устајања са љуљашке. Зашто то мисле, зато што канал кроз његову главу иде пут надоле а човек када устаје са неког места на коме седи физиолошки је да се тело и глава мало нагнути пут напред, а он је приликом задобијања повреде био пре свега предњом страном тела окренут према устима цеви повредног оружја. На то указује правац канала прострелине коју је он задобио, које је између осталог био одозго наниже (висинска разлика изеђу улазне и излазне ране на глави је била 5 сантиметара).

Суд је из исказа судског вештака Милана Куњадиха балистичара, датог на истом главном претресу, кад је саслушан напред наведени судски вештак, изјавио да остаје при писменом изјашњењу њиховог налаза и мишљења, као и при изјави претходно саслушаног професора др Бранимира Александрића. Везано за даљину пуцања а која се односи на [REDACTED] где је тражио да се изврши анализа евентуално барутних заостатака, па је налаз негативан, то значи да су уста цеви пиштоља у моменту испаљивања према рамену била на растојању већем од око 80 сантиметара, а да су њене руке на којима је пронађен позитиван налаз могле бити у домету барутних честица. Што значи да је иста у моменту пре него што је повређена, могла имати испружене руке у висини рамена, тако да су и руке биле на мање од 80 сантиметара од уста цеви. И он је имао у виду исказе који су давани током поступка, посебно везано за изјашњење да је љуљашка била пробијена, али се држао материјалних доказа које је утврдила увиђајна екипа, оно што је фиксирао криминалистички техничар, тако да се само на једној фотографији види као да је избушена платетни део, леђа од љуљашке. Ако се гледа цео догађај, могуће да је било пробијања, али он не може о томе да се изјашњава, већ само на основу онога што је евидентирано. Барутне честице које остају на руци када се пуца се хемијски не вежу за кожу и лако се скидају спирањем, довољно да се оперу руке и нема више барутних честица, или неким јаким брисањем. Одговарајући на питање суда, имајући у виду да је констатовано да је испаљено пет метака, од којих је пронађено на лицу места, пет чаура, где је констатовано да су пројектили од два испаљена метка нанели повреде оштећенима, а да су три појектила чије су чауре такође пронађене на лицу места отишле у непознатом правцу, јер нису нађена никаква оштећења, да ли је имајући у виду исказ оптуженог рука истог била све време била испружена у једном положају судски вештак је изјавио да нема трагова од пројектила, нити распаднутих пројектила који би

указивали да је рука из које је вршено испаливање била стално у истом положају, то би подразумевало да је пиштољ био усмерен нешто надоле и нај вероватније би у таквом случају пројектили завршавали у зиду иза љуљашке или кроз љуљашку.

Везано за чауре које су пронађене, да ли се из њих може утврдили да ли је лице стајало, кретало се, или померило руку исти је објаснио да у конкретном случају могуће да се окривљени кретао корак или два, јер у конкретном случају, чауре су груписане на бетонском делу, иначе се оне отклизавају на бетонском делу. Исто тако, ако је било бежања, односно кретање лица, тамо где су се налазиле чауре, могло је доћи до померања. Скица је лоше урађена, тако да није у могућности да прецизно измери одстојање између чаура. Одговарајући на питање браниоца адвоката, да ли на основу распореда чаура, које су затечене на лицу места, да ли се може утврди положај руке у моменту испалења, судски вештак је изјавио да он не зна које чауре припадају пројектилима. Одговарајући на додатно питање суда, имајући у виду одбрану окривљеног, да ли је могао да заузме такав положај који описује исти је одбацио наводе окривљеног, јер би онда постојала оштећења.

Суд је увидом медицинску документацију Специјалне затворске болнице Београд за окривљеног Живковић Живорада, посебно из отпусних листи, утврдио да је исти 21.3.2017.године хоспитализован на клиници за кардиологију ВМА, због болова у грудима и замарања. Констатовано је између осталог да се окр. Живковић Живорад од 2102 године лечи од ангине пекторис, а уназад десет година и од повишеног крвног притиска. Током хоспитализације пацијент је лечен OADL статинима, нискомолекуларним хепарином, све време је исти хемодинамски стабилан, доброг општег стања без поремећаја срчаног ритма и без знакова срчане исхемије. Завршна дијагностичка тросудовна конопарна болест left main stenosis i 25.1, angina pectoris, hypertensio arterialis I 10, diabetes mellitus tip II E 11, insuff, renum chr, trombophlebitis extrem.inf chr. Дана 01.04.2017.године приказан кардио-хирушком конзилијуму Института за кардиоваскуларне болести "Дедиње"на којој је одлучено да је индикована хирушка реваскуларизација миокарда bypass LAD LcxRCA у термину до 90 дана. Препоручена контрола васкуларног хирурга уз предходно урађен доплер доњих екстремитета. Прописана бројна терапија. Окривљени је потом уз предходне бројне контроле и прегледе, примљен на Институт за кардиоваскуларне болести Дедиње са завршном дијагнозом 1251 Morbus cordis atheroscleroticus, angina pectoris stabilis. ST post synkopam. Insuffitientio renum chronica, hipertensio arterialis, hiperlipoproteinaemi. Diabetes mullitus typ II IDDM.HB terminalis.St thromboplebitidem cruris. Дана 14.6.2017.године пласира се одговарајући хемодијализни катетер. Након одговарајуће преоперативне припреме, урађена је горе наведена операција у општој ендотрахеалној анестезији. Операција је протекла уредно. Постоперативне дијализе редовно рађене у консултацији са нефрологом, исти превезен на клинику за нефрологију на ВМА након свих преузетих анализа и мера из области кардиологије, са одређеном терапијом и хигијенско дијететским режимом исхране, дата терапија, отпуштен у добром стању са терапијом и налозима за бројне контроле.

Суд је увидом у налаз и мишљење комисије вештака и то специјалисте форензичке неуропсихијатрије др Бојане Кеџман и специјалисте медицинске психологије Гордане Ковач Гавриловић од 31.5.2016.године, утврдио да су исте након увида у списе предмета и непосредног прегледа овде окривљеног дале мишљење а потом и закључак да код Живковић Живорада није утврђена душевна болест, душевна заосталост, нити привремена душевна поремећеност, ради се о особи просечних интелектуалних способности, осредње едукације и развијених социјалних комуникација, а да ће се, с обзиром да испитаник није изнео своју одбрану, прецизније изјаснити о његовом душевном стању у време извршења дела, када испитаник изнесе одбрану и опише деликтну ситуацију. Његова способност схватања значаја

дела, као и могућности управљања поступцима нису биле искључене. Будући да код испитаника није регистрована душевна болест, душевна заосталост и привремена душевна поремећеност, као ни клинички симптоми зависности од алкохола или опојних дрога, мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Увидом у допунски налаз и мишљење комисије вештака и то специјалисте форензичке неуропсихијатрије др Бојане Кеџман и специјалисте медицинске психологије Гордане Ковач Гавриловић од 23.11.2017. године, а након што је окривљени Живковић Живорад дао своју одбрану, исте су се допунски изјасниле и у том делу и након поновног прегледа овде окривљеног Живковић Живорада и увида у комплетне списе предмета. Тако су исте у погледу карактеристика личности и његовог душевног здравља у потпуности остале при основном вештачењу. Наиме ради се о особи просечних интелектуалних способности, осредње едукације и развијених социјалних комуникација. Код њега није утврђена душевна болест, душевна заосталост, нити привремена душевна поремећеност. Његове когнитивне, сазнајне функције су адекватно развијене, и диферендиране, без регистроване редукције ефикасности која би ишла у прилог когнитивном дефициту. На емоционалном плану се презентује као релативно уравнотежена личност, са примарно добрим капацитетом за контролу и толеранцију стреса, а повећање интрапсихичке може да испољава у пролонгираним фрустрационим ситуацијама. На плану понашања испитаник се презентује као екстровертна, добро интегрисана личност, са адекватним адаптацијама и функционисањем. Социјална интелигенција је добро развијена уз адекватно усвојене културне норме понашања. Пре анализе деликтне ситуације, потребно је обратити пажњу на предделиктни период који траје дуже време, а који је карактерисан, по испитаниковом мишљењу, неадекватним разрешавањем имовинских односа са оштећенима. Тај период је испуњен континуираном емотивном напетости која је праћена осећањем преварености и понижености. Такве ситуације исцрпљују његове адаптабилне способности и снижава праг толеранције на фрустрације, па у једном тренутку када геометар дефиниш ове имовинске односе и међу, долази до неочекиваног импулса реаговања која завршава кривичним делом за које се терети. Имајући у виду описану личност испитаника, предделиктни период и континуирану емотивну напетост, цене да су способности да схвати значај дела, као и могућности да управља поступцима биле смањене до степена битног али не и битно. На крају суд је утврдио да је у истом допунском комисијском вештачењу дат закључак, да код окр. Живковић Живорада није утврђена душевна болест, душевна заосталост, нити привремена душевна поремећеност, ради се о особи просечних интелектуалних способности, осредње едукације и развијених социјалних комуникација. Испитаник је у време критичног догађаја био у стању повишене емоционалне напетости и његова способност схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима су биле смањене до степена битног, али не и битно. Будући да код испитаника није регистрована душевна болест, душевна заосталост и привремена душевна поремећеност, као ни клинички симптоми зависности од алкохола или опојних дрога, мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Суд је из исказа судског вештака др Бојане Кеџман датог на записнику о главном претресу од дана 19.01.2018. године утврдио да је иста навела да у потпуности остаје како при основном, тако и допунском налазу, имајући у виду да су допунски налаз радили, обзиром да се у претходном поступку оптужени бранио ћутањем, тако да су се у допунском налазу комплетно изјаснили. Одговарајући на питање браниоца адвоката, да ли су приликом доношења налаза имали у виду комплетно здравствено стање овде оптуженог у моменту извршења кривичног дела, судски вештак је изјавила да јесу, и да су наравно имали у виду и целокупно његово здравствено стање, како из доказа који се налазе у списима, тако и његове изјаве приликом његовог прегледа. Бранилац је објаснио исто питање из разлога што у

налазима нигде експлицитно не пише, на шта је судски вештак навела да се у подацима који се наводе у налазу и мишљењу, у првом делу основног налаза, види да су располагали о подацима о његовом општем здравственом стању. У самом мишљењу и закључцима о томе нису посебно говорили, јер је њихов задатак био да процене његово психичко здравље и његову урачунљивост у време извршења дела. Опште здравствено стање би било од значаја уколико се рефлектује на његове психичке функције. Они су сваку од психичких функција описали у смислу квалитета тих функција и није било потребе, нити је то био њихов задатак да анализирају остало здравствено стање.

Суд је из исказа судског вештака психолога Гордана Ковач Гавриловић испитане на главном претресу одржаног дана 19.01.2018.године утврдио да је иста навела да остаје како при основном, тако и допунском налазу и мишљењу као и претходној изјави колегинице, с тим што би се и она осврнула на питање браниоца адвоката. На страни пет основног налаза и мишљења, у трећем пасусу, везано за психолошку експлорацију, па у трећем пасусу, испод који почиње испитаникова актуелне интелектуалне способности су на нивоу просека и одговарају примарним потенцијалим а и постигнутом образовном нивоу. Не региструје се редукција ефикасности која би ишла у прилог когнитивно дефициту", и даље како је наведено са посебни освртом и на исти пасус претпоследња реченица "нема знакова психоорганичних оштећења". У оваквој ситуацији када имамо испитаника у овој животној доби а собзиром на шећерну болест и висок притисак обавезно се осврћемо на могућност постојања психоорганичних оштећења. Код испитаника нису пронашли поремећај ни једне од психичких функција које би говориле томе у прилог, а све како је и наведено у налазу.

Увидом у извештај из Казнене евиденције за окривљеног Живковић Живорада суд је утврдио да окривљени није осуђиван.

Анализирајући изведене доказе и то сваки доказ посебно и све доказе заједно у њиховој међусобној вези, као и у вези са наводима из одбране окривљеног, све у смислу члана 16 и 419 ЗКП-а, суд је током поступка несумњиво утврдио да је окривљени Живковић Живорад извршио кривично дело тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 КЗ, у време, на месту и на начин као што је наведено у изреци пресуде, па како није било разлога који би искључили кривицу окривљеног, суд га је огласио кривим за учињено кривично дело.

Чињенично стање у погледу "времена и места" извршења кривичног дела, прецизније да се све дешавало дана 18.05.2016.године, око 15,00 часова, у Сопоту, ул. [REDACTED] број [REDACTED] у дворишту породичне куће породице [REDACTED], суд је утврдио из исказа сведока оштећене [REDACTED] и сведока [REDACTED] и [REDACTED], непосредних очевидаца предметног догађаја, као одбране окривљеног Живковић Живорада, у том делу, а који се у смислу времена и места извршења дела изјашњавао на наведени начин, а што је у складу и са материјалним доказима, посебно записником о увиђају лица места, извештај о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, па је суд у овом делу исказе сведока и оштећене као и одбрану окривљеног прихватио, имајући у виду да су у овом делу у међусобном складу, да су непротивуречни, и чине једну логичну и правну целину, па је суд исте доказе у овом делу прихватио.

Чињенично стање у погледу "начина" извршења дела, прецизније да је окривљени Живковић Живорад у наведено време и на наведеном месту покушао да лиши живота више лица, тако што је лишио живота [REDACTED] и покушао да лиши живота [REDACTED] на тај начин што је дошао у двориште својих комшија [REDACTED]

и [REDACTED], у тренутку када су се са њима у друштву налазили сведоци – геометар [REDACTED] и помоћник геометра [REDACTED] затим након краћег разговора око међе, који није указивао на сукоб, окр. Живковић Живорад је устао од стола за којим је седео са оштећенима и сведоцима и иза леђа извукао пиштољ марке "[REDACTED]", калибра [REDACTED], фабричког броја [REDACTED], за који поседује оружани лист, извадио га из футроле, репетирао и пуцао у правцу [REDACTED] који се налазио у полу стојећем положају, кога је из релативне близине погодио у пределу десне половине чеоног предела, наневши му тако прострелину рану главе и мозга у десној половини чеоног предела, са каналом кроз ткиво поглавине, чеону кост, десни чеони режањ мозга, базалне ганглије, леви потиљачни режањ мозга и спој потиљачне и леве темене кости која се завршава излазном раном у левом теменом потиљачном пределу, на који начин га је усмртио, а затим је испалио четири пројектила у правцу ошт. [REDACTED] која се предходно сакрила иза троседа – љуљашке, на којој је претходно седела са својим супругом [REDACTED] којом приликом је окривљени успео да је погоди у десно раме и нанесе јој лаку телесну повреду у виду прострелине коже и поткожног ткива задње стране десног рамена са улазним отвором у нивоу зглоба кључне кости и акромиона лопатичне кости и каналом кроз кожу и поткожно ткиво задње стране десног рамена до изнад средишњег дела десне лопатичне кости где је излазни отвор, при чему је ошт. [REDACTED] била својим предњом страном тела окренута ка устима цеви повредног оружја и налазила се у чучећем положају, после чега је [REDACTED] потрчала према својој кући у ком тренутку је окривљени поново пуцао у њеном правцу али није успео да је погоди, суд је утврдио из исказа сведока оштећене [REDACTED] и сведока [REDACTED] и [REDACTED], који су се у својим исказима у погледу свих битних навода, релевантних за доношење одлуке, изјашњавали на сагласан начин, а при том у својим исказима били јасни и одређени, те да су њихови наводи поткрепљени и осталим изведеним доказима и то материјалним доказима, записником о увишају лица места, форензички извештај лица места са фотодокументацијом и скицом лица места, видео снимком, налазима НКТП-а, балистичким вештачењем, отпусне листе о задобијеним повредама сведока ошт. [REDACTED], те налаз и мишљење др Ивице Милосављевића од 13.06.2016.године, комисијским вештачењем како од стране вештака медицинске струке и балистичара, тако и налаза и мишљења вештака форензичке неуропсихијатрије и медицинске психологије и њихове допуне, те и из непосредног изјашњења напред наведених судских вештака на главним претресима како је напред наведено и то проф. др Бранимира Александрића, судског вештака балистичара Милана Куњадиха, др Бојане Кецман и Гордане Ковач Гавриловић, где је суд утврдио да су овако изведени докази у међусобном складу, непротивуречни и који се међусобно допуњују, те чине једну логичну и правну целину, из којих је суд утврдио чињенично стање како је наведено у изреци пресуде.

Из овако изведених доказа, а оно што је неспорно из истих, односно оно што произлази из исказа свих испитаних сведока очевидаца догађаја и навода из одбране окривљеног, је да су критичног дана до куће породице [REDACTED], на адреси места извршења кривичног дела из изреке пресуде, дошли овде испитани сведок геометар [REDACTED] и помоћник [REDACTED] који су вршили мерења међе на позив породице [REDACTED], након чега су, када су то завршили, заједно са покојним оштећеним [REDACTED], сели за сто у башти куће породице [REDACTED] где је сведок [REDACTED] почео да сачињава записник, да би недуго затим дошао и окривљени Живковић Живорад, а из куће убрзо изашла и њима се придружила и сведок оштећена [REDACTED]. Неспорно је да су се тада за столом налазила само наведена лица, те да су сада покојни оштећени [REDACTED] и сведок оштећена [REDACTED] седели на баштенској љуљашци и то тако што је покојни [REDACTED] седео са десне стране у односу на оштећену [REDACTED]

██████████, како се сведок оштећена изјашњавала у свом исказу, односно на левом делу љуљашке која се види на фотографијама бр.2, 3 и 4 фотодокументације, гледано из правца фотографисања, а који наводи сведока оштећене одговарају положају на којем је леш покојног оштећеног затечен при форензичкој обради лица места, а како се види и на фотографијама из фотодокументације, да је насупрот истих седео овде окривљени, прецизније да је сведок ██████████ и окривљени ██████████ седели на столицама које су се налазиле са леве стране, гледано из правца фотографисања лица места на фотографијама бр.2, 3 и 4, и то тако што је сведок ██████████ седео на столици која је била ближе љуљашци, док се сведок ██████████ налазио са десне стране. На наведени начин се у свом исказу изјашњавала сведок оштећена ██████████ а ти њени наводи у највећем делу одговарају ручно нацртаној скици лица места од стране сведока ██████████ осим у делу да је сведок оштећена седела на левом делу љуљашке гледано из правца пута ка дворишту, из ког правца је нацртана скица од стране наведеног сведока, у ком делу је суд једино није прихватио, имајући у виду, како је већ речено, позицију на којој је затечен леш покојног оштећеног. О месту на којем је седео, окривљени се изјашњавао на главном претресу на којем је суд извршио увид у фотографије из фотодокументације и у видео снимак, где је навео да се столица на којој је седео налазила на месту где се на фотографијама налази леш, у ком контексту су цењени и наводи сведока оштећене да је окривљени седео преко пута ње и покојног ██████████ па је у контексту и са наведеном скицом лица места сведока ██████████, несумњиво је да се окривљени налазио приближно на месту представљеном на скици, а окренут ка љуљашци, из којих разлога се и сведок оштећена изјашњавала на наведени начин, да је окривљени седео преко пута ње и покојног ██████████ посебно имајући у виду да се ради о јако малом столу у простору око њега, о чему је суд стекао увид из фотодокументације и из видео снимка. Даље је несумњиво утврђено, а што у току поступка такође није било спорно, да је окривљени Живковић Живорад био у конфликту са породицом ██████████, а у вези места где треба да се налази међа између њихова два поседа, дакле да су имали нерашчишћене имовинске односе, о чему се у својој одбрани изјашњавао окривљени, његова супруга сведок Живковић Станислава, као и сведок оштећена ██████████ и њен син сведок ██████████, где суд све њихове изнете појединачне наводе из делова њихових исказа који се односе на ове околности није посебно ценио, већ је из њих само стекао општу слику о њиховим међусобним односима и разлогу конфликта који је између њих постојао, а који су и довео до критичног догађаја и који се односи на међу.

Даље, суд је чињенично стање, везано за динамику развоја догађаја по доласку окривљеног Живковић Живорада у двориште куће породице ██████████ несумњиво утврдио из међусобно складних и допуњујућих навода исказа сведока ██████████ и сведока оштећене ██████████, где су сведоци идентично сведочили о конверзацији која је критичном приликом вођена за столом, прецизније да је по доласку окривљени питао сведока ██████████ ко га је ангажовао и да ли зна чије мери, те да ли комшија треба да буде присутан када се врши мерење парцеле, на шта му је он објаснио да они по закону нису дужни да зову комшију и да се парцела коју су мерили води на сведока оштећену ██████████ да је у току разговора ██████████ питала окривљеног зашто јој је претио, те да је окривљени у конверзацији оспоравао власништво оштећене ██████████ над парцелом која је мерена, сва три сведока се при том изјашњавајући да је разговор трајао неколико минута и да није било свађе, нити псовки. Ова три сведока, а напред наведена су даље била сагласна и у наводима да је окривљени у једном моменту, у току конверзације, и то када је ██████████ на констатацију окривљеног да је дошао да то реше, рекла да је то већ решено, када је устао и извадио пиштољ који му је био за појасом, иза леђа, када је отприлике рекао да он не мисли да је то решено и да је

дошао да ово реши, како су његове речи у битном сагласно цитирала сва три сведока, с тим што њихови наводи у овом делу нису били сагласни само у погледу тога да ли је то окривљени рекао након што му је сведок [REDACTED] рекао да они нису били дужни да га зову на мерење, како се изјашњавала сведок оштећена, или је он то рекао након што му је оштећена рекла да је питање спорне парцеле већ решено, а која несагласност је по становишту суда апсолутно ирелевантна, будући да су сведоци у битном били сагласни, сведочећи о садржини разговора вођеног критичном приликом, као и о томе да је разговор био миран, да би окривљени у једном моменту, оспоравајући власништво над спорном парцелом, изговорио речи које су сва три сведока у основи идентично цитирали и да је управо у тим моментима извадио пиштољ, из футроле који је био иза леђа за појасом, те да се због саме стресности ситуације, од сведока се и не може очекивати да у потпуности од речи до речи интерпретирају садржину и редослед неке конверзације који је трајао неколико минута, али су у битном остали сагласни, из чега је суд утврдио чињенично стање како је наведено у изреци пресуде, посебно и чињеницу да предметном приликом окривљени није био физички нападнут, па да је морао да се брани, нити да је вербално био нападнут и изложен тешком вређању од стране овде оштећених, јер би такве делове разговора сведоци [REDACTED] и [REDACTED] свакако интерпретирани, обзиром да би им исто свакако скренуло пажњу, посебно имајући у виду да су сви седели у башги за столом, те да је и сам сведок геометар описујући своја искуства од раније, где су се људи свађали, истакао да то овде није био случај.

Чињеницу да је окривљени Живковић Живорад напред наведеног разговора око међе, устао од стола и извукао пиштољ, репетирао га и из истог одмах испалио пројектил у правцу покојног [REDACTED] који је покушао да устане са љуљашке, погодивши га у предео десне половине чеоног предела, суд је поуздано утврдио такође из исказа наведених сведока, који су се сагласно изјашњавали на наведени начин, где је сведок оштећена [REDACTED] навела да је видела да је окривљеном пиштољ у десној руци и да пуца у главу њеног супруга, сведок [REDACTED] да мисли да је окривљени првим метком погодио покојног [REDACTED] те истакао да је он видео рупу у слепоочници ошт. [REDACTED] а сведок [REDACTED] да је видео да је окривљени пуцао у [REDACTED] сво троје сведочећи да је сада покојни оштећени [REDACTED] одмах пао на земљу, а који наводи из исказа ова три сведока су у потпуном складу са комисијским судско – медицинским и балистичким вештачењем и изјашњењима судских вештака проф.др Бранимира Александрића и Милана Куњедића са главног претреса, у делу у којем су се вештаци изјашњавали о механизму настанка смртоносне повреде покојног оштећеног, наводећи да је он критичном приликом задобио једну прострелину главе и мозга нанесену пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја, која је сама за себе представљала са медицинске тачке гледишта смртну телесну повреду, након које је оштећени морао одмах да изгуби свест и тако је након задобијања ове повреде пао на тло, као и о међусобном односу лица које је испалило пројектил из ручног ватреног оружја и покојног оштећеног у моменту испалења, где су закључили да се радило о директном погодку, да је прострелина нанесена са растојања од највише 20см, те да је покојни исту задобио када је био у нижем положају од уста цеви ватреног оружја, највероватније приликом устајања из седећег положаја на баштенској љуљашци, са благо подигнутом главом унапред, док је повредилац пуцао у његову главу из стојећег положаја, а што је све утврђено, како су судски вештаци детаљно образложили, изгледа улазне ране наведене прострелине и правца канала ране, као и из ширине барутне тетоваже око улазне ране, а у прилог чега су и сагласни остали материјални докази записник о обдукцији са фотодокументацијом, скицом лица мета, фотодокументацијом и видео снимком, НКТП налазима, а све како је напред наведено и детаљно утврђено. Из овако изведених доказа а који су сублимирани и комисијским налазом и мишљењем цитираних судских вештака проф.др Бранимира Александрића и Милана Куњедића, у потпуности се

поткрепљују цитирани наводи сведока, а што се тиче растојања од највише 20см, са којег је прострелина нанесена, овакав закључак вештака, који су наведено утврдили са становишта својих струка, у потпуном је складу са осталим изведеним доказима, како записником о вештачењу НКТП-а, из којег је суд утврдио да су на рукама покојног пронађене честице јединствене за остатке после опаљења ватреног оружја, на основу којих се, између осталог, не може искључити да је исти био у непосредној близини када је оружје опалено, тако и растојању које је постојало између покојног оштећеног и окривљеног у критичним тренутцима, о коме су се изјашњавали сведоци очевидци, како је горе образложено, а која раздаљина је било јако мала и да оквирно одговара и опредељеном растојању из наведених исказа, па када се то доведе у контекст са чињеницом утврђеном из комисијског судско - медицинског и балистичког вештачења, да је покојни оштећени при покушају да устане са баштенске љулашке био са главом благо подигнутом унапред, а да је окривљени при испаливању пројектила испружио десну руку у којој је држао пиштољ, то је из свега наведеног поуздано утврђено да је окривљени испалио пројектил којим је нанео смртоносну повреду покојном оштећеном из јако мале близине – релативне близине, са аспекта струке вештака опредељене до највише 20цм, а што је у складу и са осталим изведеним доказима, како је образложено, из чега следи и даљи несумњиви закључак да је са тог растојања окривљени без икакве тешкоће и препреке могао циљано да гађа, а даље на тој линији и несумњив закључак да је његова воља била управљена на то да покојног оштећеног управо погоди у део тела у који га је и погодио, дакле витални део а то је глава у којој је важан витални орган мозак и да га усмрти. Управо имајући у виду да је окривљени са јако малог растојања - из релативне близине испалио смртоносни пројектил у сада покојног оштећеног [REDACTED], па додајући томе наводе сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED], где су се обоје изјашњавали да је покојни оштећени погођен испалиним пројектилом, то је суд и наведену чињеницу, да је покојни оштећени погођен већ пројектилом, несумњиво утврдио. При утврђивању ове чињенице, суд је имао у виду и наводе из исказа сведока [REDACTED] да он мисли да је окривљени првим хицем промашио, али је ове његове наводе приликом предочавања ускладио наводима преостала два сведока очевидца, нарочито имајући у виду јако мало растојање са којег је окривљени гађао, које говори у прилог прецизности већ при испаливању првог пројектила, а што окривљеном није био проблем имајући у виду да се исти разуме у оружје јер је ловац. Из свега напред наведеног, суд је несумњиво утврдио узрочно последичну везу између радњи овде окривљеног Живковић Живорада и последице која је наступила за ошт. [REDACTED] дакле, да је окривљени ватреним оружјем, прецизније пиштољем марке "T.E.M." [REDACTED], калибра [REDACTED] фабричког броја [REDACTED] како је балистичким вештачењем утврђено, а што окривљени није спорио, пуцао и оштећеног, којом приликом је оштећени сада покојни [REDACTED] задобио смртоносне повреде на лицу места, како је детаљно суд утврдио из записника о обдукцији, комисионог вештачења и с тим у вези исказа судских вештака проф.др Бранимира Александрића и Милана Куњалића, а све како је напред наведено и детаљно образложено.

У контексту са свим наведеним, а у прилог утврђеног чињеничног стања како је наведено у изреци пресуде, суд је ценио и одбрану окривљеног Живковић Живорада, па је суд исту прихватио само у оном делу у којем окривљени није спорио да је критичном приликом, поневиши предметни пиштољ, дошао до дворишта куће породице [REDACTED] и у којој није спорио да је том приликом из њега испалио више пројектила, те у којем се изјашњавао о присутним лицима за столом у дворишту куће, будући да је у том делу његова одбрана у сагласности са осталим изведеним доказима, док у преосталом делу, у којем се окривљени изјашњавао о свим околностима које су довеле до критичног догађаја, његова одбрана није прихваћена, будући да је оповгнута осталим изведеним доказима, да је окривљени при изношењу навода у том делу био крајње неуверљив, у одређеним наводима недоследан и

несигуран, те да су поједини наводи изнети у том делу и крајње неживотни, па је очигледно да се ради о унапред смишљеној одбрани, која је била управљена на избегавање кривице у погледу кривичног дела које му је стављено на терет, односно да је била управљена на то да се представи да се у његовим радњама у кривично - правном смислу стичу само елементи лакшег кривичног дела - убиства на мах из чл.115 КЗ, како је бранилац у завршној речи пледирао, а што ничим није доказано.

С тим у вези, суд није прихватио наводе одбране окривљеног Живковић Живорада у којима се изјашњавао о доласку до куће породице [REDACTED] критичном приликом и разлозима зашто је понео пиштољ, где је тврдио да га је покојни [REDACTED] позвао да дође, да би потписао, јер хоће да преведе тај плац, а да је пиштољ понео јер је видео пет - шест [REDACTED] радника, па је претпоставио да ће ти радници бити на [REDACTED] страни, а да може да дође до кошкања и нападања, будући да су ови наводи његове одбране у потпуности оповргнути исказима сведока очевидаца [REDACTED] и [REDACTED] који су све наведено негирали, а суд није нашао нити један разлог због којег би посумњао у непристрасност ових сведока, имајући у виду да се ради о лицима која су критичном приликом били присутни на лицу места и то [REDACTED] као геометар а [REDACTED] као његов помоћник, дакле, да се ради о лицима која нису била ни у пријатељским односима, ни у завади, са било којим актером критичног догађаја, па нису имали ни један разлог да се о било којој релевантној чињеници неистинито изјашњавају, одакле је јасно да су ови очигледно неистинити наводи окривљеног саставни део његове исконструисане одбране, којом је желео да представи себе као жртву, која је тобоже из страха понела пиштољ, зато што је био уплашен, јер је био свестан да мора некако да оправда чињеницу да је предметном приликом понео напуњен пиштољ, а која радња јасно указује о његовој жељи да исти и употреби, а до чега је касније заиста и дошло. При том, овакви наводи окривљеног су и крајње неуверљиви, имајући у виду да су се оба сведока, како [REDACTED] тако и [REDACTED] сагласно изјавили да не постоји њихова обавеза да упоште позивају комшију приликом мерења, из чега следи и закључак да окривљени није ни требало да потписује записник, па самим тим, ни разлог да сиђе у двориште породице [REDACTED] одакле је исти морао пред судом да некако оправда свој долазак код истих и ако није био позван, о чему не сведочи ни његова супруга [REDACTED] која је изјавила да је видела неке људе код породице [REDACTED] и геометра, али је није интересовало, радила је свој посао, те да је окривљени предходно требао да иде до продавнице а потом до апотеке, када се исти наједанпут изгубио из њеног видеокруга, до момента када је чула пуцањ и видела га на удаљености од око 100 метара да долази из правца дворишта породице [REDACTED] када се склонила у кућу. Суд је из овако изведених доказа утврдио да овакви наводи окривљеног ничим нису доказани, те да су исти демантовани исказима, како оштећене [REDACTED] тако и исказима напред наведених сведока, који исто нису чули, а о чему се изјашњавао и сведок ошт. [REDACTED] о радњама њега и оца, пре него је отишао у град, те исказом да су због ранијих догађаја избегавали било какав контакт са окривљеним, јер су знали да је прек човек, да се бојао за своју децу и да га је избегавао, па је крајње нелогично да поред таквог става да ико зове овде окривљеног, посебно када се има у виду да исти није требао да буде обавештен, нити да било шта потписује, када се има у виду да геометар на лицу места обележава међе, не на основу исказа људи, већ на основу стања у катастру, а који је истом приликом и звао и добио упутства по којима су и постављени кочићи на начин како су описали, те да истом приликом [REDACTED] и [REDACTED] нису исте постављали, већ помоћник [REDACTED] и један радник, онако како му је геометар говорио, дакле под његовим надзором, те да не стоје наводи окривљеног да [REDACTED] иде испред и показује где да се исти ставе. С тим у вези, суд је имао у виду, и у том делу, исказ супруге овде окривљеног [REDACTED] која је између осталог изјавила да је питање

те међе старо већ тридесет година, она се ту није много мешала, зна да је био договор између њеног девера [REDACTED], овде оптуженог а њеног супруга Живковић Живорада и "[REDACTED]" како су звали сада покојног [REDACTED] да су они нешто поделили, нешто је неко некоме уступио и све је било уреду, да би после две године оптужени рекао да то нешто није добро урађено, те да је то тако тињало годинама у њему, понекада би заборавио, а понекада би поново почео да прича о томе, да би 2009.године када се у други део њихове куће доселила њена сестра, која је вршила пристисак на оптуженог и говорила му да је он мушко, да треба да реше то и да реше део око међе, а у ком делу, везано за ранију поделу са братом овде окривљеног и међусобног уступања делова парцеле, су сведочили и овде сведок оштећени [REDACTED] и његова мајка, овде оштећена [REDACTED] па суд из овако изведених доказа није прихватио одбрану окривљеног, сматрајући да је иста инсинуисана, ничим доказана, и усмерена ка умањењу кривице.

Ценећи даље одбрану овде окривљеног Живковић Живорада, суд није прихватио ни наводе окривљеног о садржини разговора вођеног за столом у дворишту куће, односно ономе што је непосредно претходило томе да окривљени извади пиштољ и испали пројектиле из њега, где је окривљени тврдио да му је покојни оштећени [REDACTED] одговарајући на његово питање "Добро [REDACTED] како ћеш да објасниш деци да си поклонио ово парче земље које си отео од Живковића" одговорио "Боли ме курац за твоју децу", суд овакве наводе одбране окривљеног није могао прихватити, имајући у виду да исти ничим нису доказани, будући да су и ови његови наводи у потпуности оповргнути наводима из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED], у чију непристрасност, из горе наведених образложених разлога, суд није имао разлога да сумња, као и наводима из исказа сведока оштећене [REDACTED], где су сва три сведока наведено негирали. Сви ови очигледно неистинити наводи одбране окривљеног у директној су вези и чине једну целину са даљим наводима окривљеног да је он након цитираних речи које му је наводно упутио покојни [REDACTED] извадио пиштољ и испуцао метке, а да у тим тренутцима није био под контролом и да није био баш свестан свега, а да је тако реаговао јер су њему деца светиња, да није нишанио и да је тек када је испуцао метке из једног положаја видео да [REDACTED] лежи поред њега, када је уствари видео шта је урадио и истог момента се покајао. Суд овакве наводе није прихватио имајући у виду несумњиво утврђену чињеницу да је окривљени циљано испалио пројектил у витални део главе, овде покојног оштећеног [REDACTED] у који га је и погодио, а који се базира на исказима сведока очевидаца, те растојање са којег је смртоносна повреда нанета покојном оштећеном, које је окривљеном омогућило да без икакве тешкоће циљано испали пројектил у део тела покојног у који је и желео, како је све горе већ и образложено.

Дакле, очигледно је да је окривљени оваквом одбраном, а у немогућности да оспорава да је критичном приликом пуцао из ватреног оружја, имајући у виду да сви докази недвосмислено говоре томе у прилог, решио да унапред смишљеном одбраном избегне кривицу у погледу дела које му је стављено на терет, што се јасно види и из његових навода у којима се изјашњавао о правцу у којем је пуцао, где је окривљени био крајње неуверљив и несигуран, не знајући како да се изјасни, а не желећи да призна да је циљано пуцао, прво наводећи да је усмерио руку у којој му је био пиштољ ка покојном [REDACTED] и оштећеној [REDACTED] да је пуцао на њих, да би одмах затим то негирао, наводећи да не мисли на њих, па навео да је пуцао у њиховом правцу, да би одговарајући након тога на питање заменика тужиоца тврдио да није нишанио.

У прилог овакве оцене одбране окривљеног говоре и сви изведени докази из којих је суд поздано утврдио да је окривљени, након што је пројектилом покојном оштећеном нанео смртоносну телесну повреду, испаливањем четири пројектила покушао да лиши живота и оштећену [REDACTED] а које наводе је окривљени негирао изјављујући да није

нишанио, да се иста све време налазила иза леђа сада покојног [REDACTED], а које наводе суд није прихватио, сматрајући да су усмерени ка избегавању кривице. У прилог оваквог става суда иду докази које је суд извео и детаљно напред образложио и то како из исказа сведока [REDACTED], тако и [REDACTED], који су негирали овакав положај оштећене а о чему се и оштећена [REDACTED] изјашњавала, категорично одбацујући овакве тврдње окривљеног, а о чему су се изјашњавали и судски вештаци, како у свом комисијском налазу, тако и на главном претресу, где је како проф.др Бранимир Александрић са медицинског аспекта везано за изглед улазне ране, тако и судски вештак балистичар Милан Куњадић одбацили овакве наводе окривљеног.

С тим у вези суд је имао у виду да је окривљени тврдио да се оштећена [REDACTED] у моменту испаливања хитаца налазила иза [REDACTED] леђа и "гвирила гледајући у њега", који наводи су у потпуности оповргнути наводима из исказа сведока оштећене и сведока [REDACTED] и [REDACTED], који се о наведеном нису изјашњавали на начин као и окривљени, где је и сведок оштећена [REDACTED] била јасна и одређена да је она у првом моменту остала да седи на љуљашци, а онда је побегла и крила се иза исте, те да су и наведена два сведока, као и оштећена били јасни у наводима да је само сада покојни [REDACTED] у тренутцима вађења пиштоља од стране окривљеног, [REDACTED] покушао да устане, када је погођен пројектилом и када је пао на земљу, као што су у потпуности оповргнути и закључком вештака судско - медицинске и балистичке струке у делу у којем су се изјашњавали о положају оштећене у тренутку повређивања, о чему ће бити речи и у наставку, па је јасно да се ту ни о каквом скривању оштећене [REDACTED] иза покојног [REDACTED] није радило. Јасно је да су и ови наводи окривљеног у директној вези са осталим наводима његове смишљене одбране, пре свега његовим наводима да је све пројектиле испалио одједном, не померајући руку и не нишанајући, док је био у стању у којем није имао контролу над својим поступцима, како покушава да оправда своје поступање, а чиме би се истовремено дало и објашњење за повреду коју је оштећена [REDACTED] критичном приликом задобила и конструисала теза одбрана окривљеног да он њу није желео да лиши живота, а на шта се позивао и бранилац окривљеног у току поступка и завршној речи, што суд није прихватио из напред образложених разлога. Суд је имао у виду, да је комисија судских вештака, напред наведених, о чему се на главном претресу изјашњавао и судски вештак Милан Куњадић, одговарајући на питање суда, како би се управо проверила одбрана овде окривљеног, изјавио да не стоје наводи истог да је пуцао са једног места и у истом положају, јер би стање на лицу места морало бити другачије, односно оштећења би била све на једном месту, а што у конкретном није случај, како је и суд утврдио из напред цитираних материјалних доказа и пронађених чаура и оштећена обележених бројевима трагова.

Даље, утврђујући чињенично стање, како је наведено у изреци пресуде, суд је из изведених доказа, а везано за даљи развој догађаја, након испаливања пројектила у покојног оштећеног [REDACTED] поуздано утврдио, полазећи од навода из исказа сведока оштећене [REDACTED] јединог очевидца овог дела догађаја, будући да су преостала два сведока, одмах након лишења живота покојног [REDACTED] побегли са лица места и нису били очевидци овог дела догађаја, већ су само у овом делу сведочили да су приликом бежања чили још неколико пуцња, где је сведок оштећена у свом првобитном исказу када јој је сећање било ближе догађају навела да се након лишења живота њеног супруга сакрила иза љуљашке, да је окривљени наставио да пуца и да је погодио у раме, након чега је решила да бежи, па је потрчала и успела да уђе у кућу, а окривљени је при том њеном претрчавању и даље пуцао, али је промашио. Поред тога, закључци вештака изнети у комисијско судско - медицинском и балистичком вештачењу и при изјашењу истих судских вештака на главном претресу, где су вештаци закључили да се у погледу прострелине коју је оштећена задобила радило о директном поготку, дакле да се није радило о рикошету, затим да је након задобијања

повреде [REDACTED] могла да се и даље активно и самостално креће, да је ту повреду "задобила док је била у неком седећем положају на баштенској љуљашки или је била у чучећем положају иза, испред или поред баштенске љуљашке", док је повредиоц пуцао у њу, из стојећег положаја, а при томе је она била својом предње десном страном трупа окренута ка устима цеви, те да је пројектил који је њу погодио највероватније направио оштећење на зиду иза ње, а које оштећење је у извештају о форензичком прегледу лица места наведено као траг бр.7, поткрепљују цитиране наводе из исказа сведока оштећене, да је повреду задобила док се крила иза љуљашке, док са друге стране оповргавају цитиране наводе одбране окривљеног о положају оштећене у тренутцима када је он испаливао пројектиле, да је била иза сада покојног [REDACTED] а који наводи су категорично одбачени а како је већ напред и у том делу дато образложење.

Да је окривљени Живковић Живорад критичном приликом у правцу оштећене [REDACTED] испалио четири пројектила из предметног пиштоља, суд је поуздано утврдио полазећи од несумњиво утврђене чињенице да је окривљени критичном приликом испалио пет пројектила, будући да је на лицу места пронађено пет чаура, како је несумњиво утврђено извештајем о форензичком прегледу лица места, и фотодокументације и видео снимка, које све потичу од метака испалиених из предметног пиштоља, како је утврђено балистичким вештачењем НКТИЦ-а, а да су се и окривљени и сведоци изјашњавали о више пуцања, с тим што нико од њих није могао тачно и прецизно да определи њихов број, што је и разумљиво, да нико у таквој стресној ситуацији не може прецизно да броји исте, плашећи се за свој живот, па је наведено утврђено из материјалних доказа, односно затечених трагова - чаура. Управо имајући у виду да је већ првим пројектилом окривљени погодио покојног оштећеног [REDACTED] затим да је оштећена [REDACTED] погођена пројектилом док се крила иза љуљашке, те када је видела опасност даљег оваквог положаја који је заузимала, иста је одлучила да побегне у кућу, где је иста сведочила да се погнута главом у висини рамена кретала цик цак, како би избегла метке а и из жеље да обавести и сина да не долази кући плашећи се и за његов живот.

При доношењу одлуке у овом делу, суд је имао у виду да о правцу испалења преостала три пројектила, која нису погодила оштећене, вештаци судско - медицинске и балистичке струке, у свом комисијском вештачењу нису могли да се изјашњавају, будући да пројектили нису никог повредили, нити су оставили било какво оштећење на околним објектима, па је суд наведену чињеницу о правцу испалења пројектила утврдио из осталих изведених доказа, ценећи их на горе наведени начин, нарочито овде имајући у виду јасне наводе сведока оштећене [REDACTED] и наводе судског вештака балистичара у делу провере навода одбране окривљеног, да му је рука при испалењу свих пројектила била у истом положају, а што је судски вештак Милан Куњеадић анализирао да то би онда значило да му је пиштољ био усмерен нешто на доле, па би у том случају пројектили завршили у зиду иза љуљашке, а што у конкретном није случај, којим наводима је и са становишта балистичке струке оповргнута одбрана окривљеног, односно недостатак материјалног доказа - оштећења на зиду иза љуљашке за преостала три пројектила несумњивим чини закључак да је он руку померао, чиме се поткрепљују наводи оштећене да је окривљени пуцао и када је она претрчавала до куће, одакле следи несумњив закључак да су они испалиени у правцу оштећене, а да је стицајем околности само једним од четири испалиена пројектила успео да је погоди, наневши јој предметну повреду у виду прострелине коже и поткожног ткива десног рамена, док се скривала иза љуљашке, а што је био повод да побегне ка кући, где је окривљеног сакривање оштећене иза баштенске љуљашке и њено претрчвање до куће, очигледно онемогућило да жељено и прецизно гађа, јер за разлику од [REDACTED] који није очекивао овакве поступке окривљеног, [REDACTED] је схватила из даљег понашања

окривљеног да ту није крај, и да исти није завршио своје радње, а које су биле усмерене и ка њој, због чега се крила иза љуљашке, а после и бежала цик цак како наводи. С тим у вези, суд је имао у виду да је судски вештак балистичар, везано за даљину пуцања, а која се односи на [REDACTED] где је тражио да се изврши анализа евентуално барутних заостатака, па је налаз негативан, а што је објаснио да исто значи да су уста цеви пиштоља у моменту испаливања према рамену била на растојању већем од око 80 сантиметара, а да су њене руке на којима је пронађен позитиван налаз могле бити у домету барутних честица, што значи да је иста у моменту пре него што је повређена, могла имати испружене руке у висини рамена, тако да су и руке биле на мање од 80 сантиметара од уста цеви, одакле суд закључује да је иста заузела инстинктивно одбрамбени положај, а што је природна реакција исте, када очигледно види да окривљени нишани у њу, а о чему су се и судски вештаци изјаснили, да се ради о директном погодку, те да није у питању рикошет. Суд је имао у виду да је окривљени негирао и у завршној речи ово растојање, а које наводе суд није прихватио, из напред образложених разлога.

Суд је имао у виду да је сведок оштећена [REDACTED] у свом исказу, на главном претресу, сведочила да јој је предметна повреда нанета приликом претрчавања до куће, али је тим њеним наводима претпоставио њене првобитне наводе из исказа из претходног поступка, да је погођена док се крила иза љуљашке, будући да се ради о наводима изнетим у исказу временски ближем критичном догађају, а посебно имајући у виду цитиране закључке вештака о њеном положају у тренутку повређивања и наводе судског вештака др Бранимира Александрића, при изјашњењу на главном претресу, у којима је он искључио могућност да је она погођена док је бежала, те имајући у виду и на лицу места затечено оштећење на зиду који се налази иза љуљашке, иза које се оштећена крила, за који су се и вештаци изјашњавали да највероватније потиче од пројектила којим је погођена, иста је потом потврдила првобитне наводе, одакле је суд прихватио њене наводе у предходне поступку и у том делу, а који су јој предочени на које није потом имала примедби.

Из овако изведених доказа и утврђеног чињеничног стања суд сматра да су неосновани наводи браниоца окривљеног у завршне речи да се у радњама окривљеног стичу елементи привилегованог кривичног дела убиства на мах из чл.115 КЗ. Наиме, за постојање овог облика убиства, захтева се да кумулативно буду испуњена три услова и то да је учинилац дело извршио у стању јаке раздражености, затим да је у то стање доведен без своје кривице, нападом или тешким вређањем од стране убијеног, и да је убиство извршено на мах. Раздраженост је посебно афективно стање личности које се може изражавати у узбуђењу, љутњи, разјарености, гневу и слично. За постојање дела, није довољна свака раздраженост на страни учиниоца, треба да је реч о јакој раздражености, што указује на јачи интезитет овог афективног стања. То су она стања велике узбуђености или гнева, кад код личности способност за управљање својим поступцима је у великој мери смањена или скоро искључена, тако да су њени поступци под утицајем афекта неконтролисани. Стање јаке раздражености код учиниоца убиства треба да је настало као последица нескривљеног напада, злостављања или тешког вређања од стране убијеног. Напад, злостављање или тешко вређање, треба да се врши од стране лица које је касније лишено живота. Учинилац убиства не сме бити крив за напад, злостављање или тешко вређање. Он их не сме провоцирати, не сме дати повод да он или њему блиско лице буде нападнуто или вређано, убиство се јавља као непосредна реакција на нескривљени напад.

Суд је након оцене свих изведених доказа, утврдио да никаквог тешког вређања окривљеног од стране сада покојног оштећеног [REDACTED] и оштећене [REDACTED] није било, па ни изговарања од стране сада покојног [REDACTED] речи које је у

својој одбрани цитирао окривљени, и за које је тврдио да су га довеле у стање губитка контроле, када је и извадио пиштољ и пуцао из њега. Поред тога, окривљени се при предузимању инкриминушућих радњи, није налазио у афективном стању јачег интензитета, које се огледа у љутњи, бесу, гневу и слично, а које утиче на способност расуђивања и одлучивања а које стање представља психолошку компоненту стања јаке раздражености, већ се налазио у стању повишене емоционалне напетости, које је код њега постојало, како је утврђено из допунског комисијског неуропсихијатриског и психолошког вештачења, јер је предделиктни период, који је трајао дуже време, био карактеристичан, по мишљењу окривљеног, неадекватним разрешењем имовинских односа са оштећенима и испуњен континуираном емотивном напетостју, која је праћена осећањем преварености и понижености и таква ситуација је снизила његов праг толеранције на фрустрације, па је у критичном моменту дошло до импулсивног реаговања са његове стране, када је видео да је геометар дошао ради обележавања по катасту спорне међе, а услед којег стања му је способност схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле смањене до степена битног, али не и битно. Дакле, имајући у виду цитиране наводе судских вештака у погледу душевног стања окривљеног у време извршења кривичног дела, те образлагање постојања тог стања код окривљеног, а везано и за предделиктни период, те стање урачуњливости окривљеног у време извршења дела, па доводећи то у везу са осталим несумњиво утврђеним чињеницама, несумњиво је да је окривљени, који је већ био у стању континуиране емотивне напетости, видевши геометра који су вршили мерење, узео пиштољ и кренуо ка дворишту куће породице [REDACTED] спреман да исти и употреби, што је и учинио у току разговора о спорним имовинским односима, одлучујући се на тако драстичан чин лишавања живота покојног оштећеног [REDACTED] и [REDACTED] а која је луким случајем остало у покушају у односу на [REDACTED] а не његовом вољом, из разлога заваде која је између њих постојала а која је везана за нерешене имовинске односе како окривљени перципира, на шта нарочито указују и његове речи изговорене непосредно пре испаливања првог пројектила "да је он дошао то да реши", а у прилог истог, суд је имао у виду и понашање окривљеног у предходном периоду када је претио оштећеног [REDACTED] код продавнице, када јој је рекао „Видећеш ти како ћеш да прођеш и шта ће да ти буде“, којим наводима сведока оштећене [REDACTED] и [REDACTED] је суд покљонио веру, имајући у виду да су и сведоци геометар и помоћник геометра спомињали да је у току разговора [REDACTED] питала окривљеног што јој је раније претио, а нашта је реаговао и [REDACTED], говорећи да су одрасли људи и да не треба да се прети, а којом приликом је окривљени негирао исте претње, одакле је је суд утврдио да како понашање окривљеног предметном приликом иде у прилог чињенице да је намера окривљеног била да лиши живота више лица, дакле, не само да лиши живота овде [REDACTED] него и [REDACTED] а што је суд управо утврдио из напред детаљно наведеног и образложеног понашања овде окривљеног, јер са пиштољем се не иде на разговор код комшија, непозван, поготово ако се иде да се разговара о међи, те да уколико му је била намера да мирно разговара о истом, пиштољ му свакако није био потребан, јер исти нису били наоружани, нити су му претили, нити му је живот био угрожен, посебно када се има у виду, да је из изведених доказа утврђено да окривљени никада раније није имао физички сукоб са овде оштећенима, нити је имао разлога да поверује да ће га неко напасти, и да њему зато треба оружје. Исти као ловац је итекао свестан разорног дејства оружја, па је нејасно ако се плашио зашто је уопште ишао, поготово што је суд утврдио да га нико није позвао, те да не постоје никаквих пет-шест радника, обзиром да су сви сведоци то негирали, а утврђено је да је предходно било једно лице које је помагало да се пободу кочићи, па је отишло, прецизније није био у дворишту на месту где су исти седели. Из свега напред наведеног суд је утврдио да су неосновани наводи браниоца адвоката, датих у завршној речи, да се у конкретном случају ради о убиству на мах, јер то ничим није доказано, одакле суд

сматра да су овакви наводи усмерено ка ублажавању кривице за окривљеног.

Суд је даље ценио и исказе сведока ошт. [REDACTED] и [REDACTED] али како наведени сведоци нису били очевидци критичног догађаја, то из њихових исказа није могао да утврђује чињенице релевантне за доношење одлуке у овој кривично – правној ствари, већ је из њихових исказа само стекао слику о међусобним односима окривљеног и покојног [REDACTED] и оштећене [REDACTED], односно о односима породица [REDACTED] и Живковић и постојање спора око међе између њих, не улазећи дубље у наводе који се односе на спорни имовинско – правни однос, будући да то није предмет овог поступка.

Ценећи и остале изведене доказе, суд је, пре свега, прихватио све материјалне доказе као јасне и састављене од стране овлашћених државних органа у склопу њихових овлашћења, посебно што учесници у поступку у погледу њих нису истакли примедбе.

Такође, суд је прихватио три вештачења МУП-а РС – НКТЦ-а, налаз и мишљење судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића, комисијски налаз и мишљење вештака судско – медицинске и балистичке струке, налаз и мишљење вештака форензичке неуропсихијатрије и медицинске психологије и допуну наведеног налаза, те изјашњења вештака др Бранимира Александрића, Милана Куњадића, др Бојане Кецман и Гордане Ковач Гавриловић, будући да су сва вештачења од стране суда оцењена као јасна и у свему изнета по правилима струке и науке, као и изјашњења вештака на главном претресу, посебно што странке и бранилац на наведене налазе и мишљења вештака и изјашњења судских вештака на главним претресима нису имали примедби, осим што је бранилац окривљеног изнео примедбу на допунски налаз и мишљење комисије вештака, да вештаци нису узели у обзир опште здравствено стање окривљеног у тренутку извршења кривичног дела и утицај таквог здравственог стања на његову урачуљивост, па је предложио да се изврши ново психијатријско вештачење од стране судско - медицинског одбора Медицинског факултета у Београду. Наведени предлог браниоца суд је одбио као неоснован, имајући у виду да су у основном налазу и мишљењу наведени подаци о општем здравственом стању окривљеног, те да су се судски вештаци др Бојана Кецман и Гордана Ковач Гавриловић извршили увид у комплетне списе предмета где се налазила и медицинска документација овде окривљеног, где су констатоване раније болести, а које су се и својим исказима на главном претресу изјашњавале о наведеном и да су биле децидне и јасне да су располагале подацима о општем здравственом стању окривљеног, шећерној болести и високом притиску, те да се, када имају испитаника у животној доби окривљеног, обавезно осврћу на могућност постојања психоорганских ограничења, а да код испитаника нису пронашли поремећај ни једне психичке функције која би говорили томе у прилог.

Ценећи психички однос окривљеног Живковић Живорада, према извршеном кривичном делу, суд је утврдио да је окривљени поступао са директним умишљајем као обликом кривице, прецизније да је био свестан свог дела и хтео његово извршење, као и да је био свестан противправности свога дела. Наиме, суд је ценећи изведене доказе како је напред наведено и утврђено, утврдио да је окр. Живковић Живорад извршио кривично дело тешко убиство у покушају из чл.114 тачка 11 у вези чл.30КЗ, јер је са умишљајем покушао да лиши живота више лица пуцајући у овде оштећене [REDACTED] и [REDACTED], при чему је [REDACTED] задобио смртоносне повреде у виталнидео тела главе где је мозак, а како је напред наведено, од којих је одмах, на лицу места преминуо, док је [REDACTED] задобила лаке телесне повреде како је напред наведено и утврђено, које и ако лаке телесне повреде, не умањују умишљај окривљеног, имајући у виду поступање

окривљеног како је утврђено и напред образложено, а које све иду у прилог чињеници да је исти хтео да и њу лиши живота, те да је само стицајем околности дело остало у покушају, а не вољом овде окривљеног, јер у противном након убиства Љубише, не би пуцао у исту на начин како је суд утврдио и детаљно образложио.

Дакле умишљај окривљеног обухвата смрт више лица и то како [REDACTED] кога је лишио живота на лицу места, тако и [REDACTED], коју је окривљени покушао да лиши живота. Окривљени је био свестан узрочно последичне везе између пуцања предметним ватреним оружјем у виталне делове тела глава у [REDACTED] и у правцу оштећене [REDACTED] која се крила иза љуљашке, а потом бежала ка кући, крећући се цик цак, како би избегла метке, због чега је дело остало у покушају, сходно члану 30КЗ, а не вољом овде окривљеног.

Како није било околности које искључују кривицу, те како је реч о урачунљивом учиниоцу, а чија урачунљивост је била смањена до степена битно али не и битно, те који је поступао са умишљајем, уз свест о забрањености свог дела, то је суд окривљеног Живковић Живорада огласио кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 тачка 11 у вези чл.30КЗ.

Када се овако утврђено чињенично стање подведе под правну норму, имајући у виду сталност законских обележја кривичног дела које се ставља на терет окривљеном Живковић Живораду, суд је утврдио да из свега произилази да су се у кривично правним радњама окривљеног стекла сва битна објективна и субјективна обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 11 у вези члана 30 КЗ на начин време и место како је наведено у изреци пресуде.

Одлучујући о врсти и висине кривичне санкције суд је ценио све околности предвиђене чл.54 КЗ, које утичу на то да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности окривљеном ценио чињеницу да је неосуђиван, његово здравствено стање, да је породичан човек, отац двоје пунолетне деце, док је као отежавајуће околности ценио понашање окривљеног након извршења кривичног дела, да није изразио искрено кајање. Суд је имајући у виду све напред наведено, тежину извршеног кривичног дела, степен кривице окривљеног, олакшавајуће и отежавајуће околности због чега је суд окривљеног Живковић Живорада применом чл.1, 42, 45, 54, КЗ осудио на казну затвора у трајању од 15(петнаест)година у коју казну затвора му је сходно чл.63КЗ урачунао време проведено у притвору почев од 18.05.2016.године, када је лишен слободе, па надаље, налазећи да ће се утврђеном казном затвора у потпуности остварити сврха кривичне санкције из члана 42 КЗ.

Суд сматра да је предложена висина казне затвора од стране тужилаштва у трајању од 30 година преоштра, имајући у виду све напред наведено, па га је осудио на ефективну казну затвора у трајању од 15 година, сматрајући да ће се оваквом казном у потпуности остварити сврха специјалне и генералне превенције.

На основу члана 264 став 4 ЗКП-а, суд је окривљеног Живковић Живорада ослободио обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала, те одредио да исти падају на терет буџетских средстава суда, имајући у виду висину наведених трошкова и приходе окривљеног, сматрајући да би плаћањем наведених трошкова била доведена у питање како егзистенција окривљеног, тако и лица које је по закону евентуално дужан да издржава.

Приликом доношења ове одлуке суд је имао у виду и друге изведене доказе и наводе странака, али обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, изнете наводе и законске прописе, као и заузето правно становиште, нашао да нису од утицаја за евентуално другачије пресуђење, у овој кривичноправној ствари, па их није посебно образлагао.

Записничар
Биљана Живковић

Председник већа-судија
Виолета Јовановић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана
од дана пријема писменог отправка, а преко
овог суда.